PALVELUSTEHTÄVÄNI NYKYVAIHE

(Present Stage Of My Ministry)
62-0908 · Jeffersonville, Indiana, USA, 8.9.1962

1 ...olen hyvin väsynyt ja lopussa. Ja meillä oli hyvin paljon kanssakäymistä matkan varrella, hienoja kokouksia, kun veimme kristittyjen tervehdyksiä paikasta toiseen, ylhäältä alas pitkin itärannikkoa ja myöskin ylös pitkin länsirannikkoa Kanadaan. Ja meillä oli hienoa yhteistyötä kaikkien eri kirkkokunnallisten seurakuntien kanssa ja meillä oli suuria kokouksia Assemblies of Godin, Yhdistyneiden helluntailaisten, Jumalan Seurakunnan, Foursquaren kanssa, ja monet muutkin organisaatiot olivat yhteistyössä. Meillä oli suurta menestystä, niin pitkälle kuin sitä voidaan kutsua menestykseksi tänään, ja ehkäpä monet kutsuisivat sitä myös ”suureksi”. Mutta minä itse, minä olen herätyksien pitäjä, ja kansakunnallisesti puhuen herätys on melkeinpä päättynyt. Minä pidän siitä, kun saan nähdä herätyksiä, joissa sydämet ovat tulessa, ei niinkään siitä, että lukumäärä lisääntyisi, vaan siitä, että tapahtuisi uudistuminen. Meidän Herramme teki monia ihmeitä parantaen ihmisiä, ja tietenkin useita myös pelastui. Ja nyt olen kotona levätäkseni jonkin aikaa palatakseni jälleen takaisin palvelukseen muutaman viikon kuluttua, jos Herra tahtoo.

2 Ja tämä on nyt monille ihmisille ja ystävilleni ympäri maailman. Haluaisin sanoa, että jos joku teistä olisi läsnä täällä Tabernaakkelissa tänä iltana ja voisi nähdä, kuinka lämmintä meillä täällä tänä iltana todella on. Ihmiset ovat ahtautuneet sisälle ja heitä on kaikkialla seisten ovilla ja ulkopuolella autoissa, ja on hyvin kuumaa, joten on oleva vaikeaa sekä ihmisille että myös minulle itselleni.

3 Mutta olen tullut tälle paikalle, koska haluan selittää, missä ajankohdassa me elämme sen palvelustehtävän mukaan, jonka Herra on antanut minulle. Ja minä halusin nauhoittaa sen täältä Tabernaakkelista. Se tuli sydämelleni viime keväänä, mutta odotin, kunnes pääsisin tänne takaisin sen nauhoittamista varten, jotta lähettäisimme sen teille ihmisille kaikkialla maailmassa.

4 Siitä on noin kolmekymmentä kaksi vuotta, kun Herra Jeesus, sadanviidenkymmenen metrin päässä tästä paikasta, jossa juuri nyt seison,

täällä Jeffersonvillessä, Eight ja Penn katujen kulmassa, tuona aamuna, jolloin minä laskin tämän Tabernaakkelin kulmakiven, kun paikka oli silloin vain suota. Se tapahtui ennen naimisiinmenoani. Asuin isäni ja äitini kanssa. Herra Jeesus herätti minut noin kello kuudelta tuona aamuna, kun kulmakivi tuli laskea. Ja minä olin maannut vuoteessani jonkin aikaa sydän täynnä iloa ajatellen sitä suurta aikaa, kun Herra Jumala antaisi minulle tabernaakkelin, jossa voisin saarnata. Olin vain poikanen silloin. Ja tytön, jonka kanssa kuljin, ja joka oli pian oleva vaimoni seuraavana vuonna, tuli olla kanssamme päivänä, jona meidän tuli laskea kulmakivi.

5 Ja minä muistan tuon aamun, kun olin herännyt ja makasin siellä yläkerran huoneessa täällä Seitsemännellä kadulla. Jokin sanoi: ”Nouse ylös.” Ja minä nousin ylös. Ja minä näin ikään kuin erään suuren paikan, ja se oli paikan kaltainen, jossa virta juoksee laakson lävitse. Ja minä menin sinne alas virralle ja ymmärsin, että se oli se paikka, jossa Johannes Kastaja oli kastanut ihmisiä, ja he olivat muuttaneet sen sikojen kasvatuspaikaksi. Ja minä arvostelin sitä kovasti ja sanoin, ettei niin olisi tullut tehdä.

6 Ja ollessani siellä Ääni puhui minulle ja kohotti minut ylös, ja minä panin merkille, että Tabernaakkeli oli suunnilleen siinä tilassa, missä se on juuri nyt. Mutta siellä oli niin paljon ihmisiä, että heitä oli ahtautunut kaikkialle Tabernaakkelissa suunnilleen samalla tavoin kuin tilanne on juuri nyt. Ja minä olin onnellinen, seisoin saarnatuolin takana ja sanoin: ”Jumala, kuinka hyvä Sinä oletkaan antaessasi minulle Tabernaakkelin.”

7 Ja juuri silloin Herran Enkeli puhui minulle sanoen: ”Mutta tämä ei ole sinun Tabernaakkelisi.”

Ja minä sanoin: ”Sitten, Herra, missä on minun Tabernaakkelini?”

8 Ja Hän jälleen otti minut ylös Hengessä ja laski minut alas erääseen lehtoon. Ja koko lehto oli täynnä tasaisia puurivejä, noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä jalkaa korkeita. Ja ne näyttivät kuin hedelmäpuilta, jotka kasvoivat valtavan suurissa vihreissä ämpäreissä.

9 Ja sitten minä huomasin, että minun oikealla ja vasemmalla puolella oli tyhjät ämpärit, kummallakin puolella, ja minä sanoin: ”Entä mitä näistä?”

10 Ja Hän sanoi: ”Sinun tulee istuttaa niihin.” Niinpä minä otin oksan oi-

kealla puolellani olevasta puusta ja asetin sen ämpäriin, joka oli oikealla puolellani, ja otin oksan vasemmalta puolelta ja asetin sen ämpäriin, joka oli vasemmalla puolellani. Ja ne kasvoivat nopeasti koko matkan taivaisiin.

11 Ja Hän sanoi: "Ojenna kätesi ja kokoa sen hedelmä." Ja toiseen käteen putosi suuri keltainen omena, täyteläinen ja kypsä. Ja toiseen käteen putosi suuri keltainen luumu, täyteläinen ja kypsä. Ja sanottiin: "Syö sen hedelmästä, koska se on miellyttävää." Ja minä söin yhdestä ja toisesta, ja ne olivat hyvin herkullisia. Te tiedätte tuon näyn, se on kirjoitettuna toiseen kirjoista, joko *Elämäkertaan* tai *Profeetta vierailee Afrikassa.*

12 Ja juuri silloin, kun olin pitämässä käsiäni ylhäällä ja huutamassa ylistystä Jumalalle. Ja yhtäkkiä tuo Tulipatsas tuli noiden puiden latvojen yläpuolelle, ja jyrisi ja salamat välähteli ja tuuli puhalsi todella voimakkaasti ja lehdet alkoivat irrota puista. Ja minä katsoin kauas alas, ja täällä seisoi tämän Tabernaakkelin muotoinen aivan samalla tavoin kuin se on juuri nyt. Ja siinä päässä, missä saarnastuolin tuli olla, oli kolme puuta, ja nuo kolme puuta muuttuivat kolmen ristin muotoisiksi. Ja minä huomasin, että sekä luumuja että omenia oli kerätty kasoihin keskimmäisen ristin ympärille. Ja minä juoksin todella nopeasti ja huusin koko ääneni voimalla ja lankesin alas tämän ristin juureen ja kiedoin käsivarteni sen ympärille. Ja tuulet alkoivat ravistella sitä ja hedelmät alkoivat tippua tuosta rististä kaikkialle ylleni. Ja minä olin onnellinen ja iloitsin kovasti. Ja sanottiin: "Syö sen hedelmästä, koska se on miellyttävää."

13 Ja sitten tästä pyörivästä Tulesta kuului: "Elo on kypsää ja työntekijöitä muutamia." Ja Hän sanoi: "Nyt kun tulet jälleen omaksi itseksesi, tai kun tulet ulos tästä, niin lue 2. Timoteus 4. 2. Timoteus 4." Ja sitten minä tulin omaksi itsekseni. Ja minä seisoin siellä hieroen kasvojani ja käsiäni. Ja sitten sinne huoneen nurkkaan paistoi aurinko jo korkealta, joten minun oli täytynyt olla tuossa näyssä tunnin tai enemmänkin. Ja Se sanoi: "2. Timoteus 4." Ja minä otin nopeasti Raamatun ja luin 2. Timoteus 4.

14 Minä haluan lukea sen nyt. Ja niin oudolta kuin se näyttääkin, kun luen tätä 2. Timoteus 4, niin tuo paikka, johon minä pysähdyin... Monta kertaa minä olen saarnannut siitä täällä Tabernaakkelissa, ja tuntuu oudolta, että minä aina pysähdyn tuohon paikkaan. Nyt 2. Timoteus 4, ensimmäiset viisi jaetta, joka viisi on "armon" luku. Minä luen nyt tämän.

Minä annan sinulle tehtäväksi Jumalan ja Herran Jeesuksen Kris-

tuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, hänen ja hänen valtakuntansa ilmestyessä:

Saarnaa sana, tee se viivyttelemättä sopivalla ja sopimattomalla ajalla; nuhtele, varoita, kehotta kaikella pitkämielisyydellä ja opilla.

Sillä aika tulee, jolloin he eivät tule kestämään tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan haalivat itsellensä opettajia, koska heillä on kutiavat korvat.

Ja he kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät tarinoihin. Mutta valvo sinä kaikissa asioissa, kestä vaivaa ja tee evankelistan työ ja anna täysi todistus palvelutehtävästäsi.

15 Oletteko te koskaan huomanneet sitä, ja minä itsekään en huomannut sitä ennen kuin vasta viime toukokuussa, että minä en ole koskaan lukenut pidemmälle tuota Kirjoitusta kuin vain siihen asti? Siinä kaikki mitä koskaan luin siitä, koska se näytti riittävän, koska se käski minua saarnaamaan Sanaa ja kestämään vaivoja ja olemaan pitkämielinen, sillä oli tulossa aika, jolloin he eivät kestäisi tervettä oppia, vaan kääntyisivät Totuudesta tarinoihin. Mutta Hän ei koskaan sanonut, että minä olisin evankelista. Hän sanoi: ”Tee evankelistan työ.” Paavali käski Timoteusta, näettehän. Panitteko merkille, kuinka se sanotaan? Hän ei sanonut: ”Sinut on kutsuttu olemaan evankelista.” Siinä sanotaan: ”Tee evankelistan työ.” Näettekö? Nyt me huomaamme sen siellä sitten. Jos minä sanon sen koko sydämestäni ja parhaan ymmärrykseni mukaan, niin se on täyttynyt kirjaimellisesti. Aivan tarkalleen. Ja se tapahtui kolmekymmentä vuotta sitten.

16 Ja niin pitkälti kuin tiedän, jokainen näky, minkä Hän koskaan on antanut minulle, on täyttynyt, yhtä lukuun ottamatta, sitä että minun palvelustehtäväni on muuttuva sellaiseksi, että minä olen rukoileva ihmisten puolesta pienessä huoneenkaltaisessa paikassa teltan alla tai suuressa auditoriossa tai jotakin senkaltaista. Minusta se näytti olevan kuin telttaa. Te muistatte sen kahden tai kolmen vuoden takaa? Melkein kaikki siitä on tapahtunut. Minun tuli mennä alas Meksikoon, ja kuinka tulisi satamaan tuona iltana, ja mitä tulisi tapahtumaan siellä. Ja Hän kertoi minulle palvelustehtäväni ensimmäisestä nykäisystä. Muistatteko, kun en saanut lainkaan kalaa? Toinen oli pieni kala. Mutta sitten Hän sanoi minulle: ”Kolmannessa nykäisyssä älä epäonnistu. Ymmärrätkö? Ja älä kerro siitä ihmisille.” Minä aina yritän selittää, mitä olen tekemässä. Hän antoi minun tietää, ettei teidän tule kertoa ihmisille, mitä olette te-

kemässä. Minä vain teen sen, minkä Hän käskee minun tehdä, ja jätän selitykset pois. Näettekö?

17 Mutta minä olen tuon kaltainen henkilö eikä minulla ole salaisuuksia, joten minä vain kerron kaiken minkä tiedän. Niinpä arvelen, että olen syntynyt sellaiseksi. Minä rakastan ihmisiä ja haluan niin kovasti ihmisten pelastuvan, että yritän kertoa heille kaiken minkä tiedän, ellei se sitten ole jotakin, mitä Hän on kieltänyt minua kertomasta, niin että he eivät vain kadottaisi sitä. Näettehän, minä haluan heidän näkevän sen niin läheltä, että ei ole mitään erehtymisen mahdollisuutta.

18 No niin, se tapahtui aivan tarkalleen. Muistakaa nyt, tuo tehtävän antaminen oli, jos me tutkisimme sitä hetken: ”Minä annan sinulle tehtävän Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, kun Hän ilmestyessään Valtakunnassansa.” Näettekö? ”Minä annan sinun tehtäväksi Jumalan ja Kristuksen edessä, että saarnaat Sanaa.” Niinpä auttakoon minua, aina tähän iltaan asti, niin pitkälti kuin minulla on siitä tieto, minä en ole koskaan saarnannut mitään muuta kuin Sanaa, näettekö, ja pysynyt Sen kanssa. Sen kanssa on ollut paljon vaikeuksia ja olen mennyt monien vainojen ja koettelemusten lävitse ja minun on täytynyt erota monista kalliista ystävistäni tuon lausunnon tähden: ”Saarnaa Sana.” Ja minä olen tehnyt sen.

19 Te muistatte tuossa näyssä tai tuossa pienessä muuttamisessa, niin kuin minä sitä kutsuisin, johon minut äskettäin otettiin, ja näin nuo ihmiset ja jossa katsoin taaksepäin ja näin itseni ja kaikki nuo miljoonat siellä. Ja minä sanoin: ”Minä haluan nähdä Jeesuksen.”

Ja Hän sanoi: ”Hän on ylempänä.”

20 Katsokaahan, kun ihmiset kuolevat, niin he eivät välittömästi mene ylös ollakseen Jumalan kanssa. Olen varma, että tulette ymmärtämään sen. Ehkä minun tulisi selittää sitä parhaan kykyni mukaan. Oletteko kiireisiä? Ottakaamme sitten aikaa ja yrittäkäämme tehdä se niin selväksi kuin vain voin.

21 Nyt mennessämme eteenpäin me ymmärrämme elävämme täällä kolmessa ulottuvaisuudessa. Ja minä en tiedä osaanko antaa niille nimiä vai en. Yksi niistä on valo ja toinen on aine. Tommy, muistatko mikä kolmas on? Aika. Hyvä on, valo, aine ja aika. Ja meidän viisi aistiamme ovat kosketuksessa noiden ulottuvaisuuksien kanssa. Meidän näkömme on kosketuksessa valon kanssa, tuntoaistimme koskettaa aineita ja niin

edespäin.

22 Mutta tieteen kautta me olemme kosketuksessa neljänteen ulottuvaisuuteen. Koska tämän rakennuksen lävitse juuri nyt kulkee television kuvia ja radion ääniä, joita meidän aistimme eivät voi koskettaa, mutta kuitenkin heillä on kuvaputki, joka ottaa nuo aallot ja tuo ne ilmi. Niinpä te näette, että tässä rakennuksessa nyt on ihmisten eläviä toimintoja ja eläviä ääniä ilmassa. Ne ovat täällä. Me tiedämme sen. Ne ovat ehdottomasti totta. Ja ainoa asia, jonka te teette... Minä en ymmärrä noiden asioiden mekaniikkaa, joita tiede on keksinyt, mutta me tiedämme sen todistavan meille, että on olemassa neljäs ulottuvaisuus.

23 Viides ulottuvaisuus on se, minne syntinen, uskomaton, kuoltuansa menee. Tuo viides ulottuvaisuus on jotenkin, sanoisinko, hirvittävä ulottuvaisuus.

Ja kun kristitty kuolee, hän menee kuudenteen ulottuvaisuuteen. ja Jumala on seitsemännessä ulottuvaisuudessa.

24 Nyt sitten, kun kristitty kuolee, hän menee Jumalan alttarin alle suoraan Jumalan Läsnäoloon, alttarin alle. Ja hän on levossa.

25 Selittäkäämme sitä. Kun miehellä on painajainen, niin hän ei ole kokonaan unessa eikä hän myöskään ole valveilla. Hän on unen ja valveillaolon välillä, ja se saa hänet kauhusta vapisemaan ja kirkumaan, koska hän ei ole unessa eikä hän ole valveilla. Ja se osoittaa minne ihminen on menossa, menee kun hän kuolee kääntymättömänä. Hän on elänyt oman aikansa. Hän on kuollut maan päällä eikä hän voi mennä Jumalan Läsnäoloon, koska hän ei ole voi mennä sinne ilman Verta. Ja hän on jäänyt kiinni. Hän ei voi palata takaisin maan päälle, koska hänen aikansa maan päällä on päättynyt, ja hän on jäänyt kiinni välille ja hän on painajaisessa. Näettekö? Hän ei voi mennä Jumalan Läsnäoloon levätäksensä. Ja hän ei voi tulla takaisin maan päälle, koska hänen aikansa on lopussa. Hän on painajaisessa, ja siellä hän on oleva tuomion päivään asti. Hirvittävä tila olla, näettekö.

26 Ja nyt tässä näyssä, minä uskon, että minut temmattiin tuohon kuudenteen ulottuvaisuuteen, ja kun katsoin takaisin tänne alas, minä saatoin nähdä tänne. Katsokaahan, näkö ei tapahdu ainoastaan maallisilla silmillä, vaan näkö on suurempi asia kuin... Näkö, joka heillä on siellä… He ovat kosketuksessa asioiden kanssa, jotka ovat kaukana kaiken sen ohitse, mihin me voimme olla kosketuksessa luonnollisilla aisteillamme.

27 Jokin aika sitten minä täällä selitin sitä. Katselin televisiosta elokuvaa, jossa he laskivat erään miehen alas, olisiko se ollut mailin syvyyteen valtameressä, ja heillä oli siellä jonkinlaiset sädevalot. He näyttivät valtameren elämää. Ja siellä kulki ohitse kala, hirvittävän näköinen luomus. Siellä on keskiyön pimeys, siellä alhaalla. Ja kaloilla oli fosforinen pää eikä niillä ollut silmiä. No niin, niiden täytyi syödä, joten näytti siltä kuin niitä ruokaa löytääkseen olisi opastanut jokin toinen aisti, ei näkö, koska niillä ei ollut silmiä, eivätkä ne olisi voineet käyttää niitä siellä alhaalla. Mutta niitä opasti jokin toinen aisti, niin että ne pystyivät löytämään ruokansa. Ja minä ajattelin: "Jos minä voisin säätää tuon kalan ruuanetsintää omalla näkökyvylläni, niin kuinka paljon enemmän minä voisin löytää sille ruokaa, kuin mitä se itse löytää tutkallaan." Näettekö? Ja minä ajattelin: "Kunpa minä vain voisin johtaa sitä!"

28 Sitten se tuli minulle: "Jos minä vain voisin antautua Jumalalle, niin kuinka paljon suurempia olisivatkaan Jumalan näkökyky ja aistit, jotka voivat opastaa meitä paljon enemmän kuin ne asiat, jotka me näemme, koska usko, jonka Hän meille antaa, on todiste niistä asioista, joita me emme näe silmillämme." Jos tuo kala voisi koskaan tulla pinnalle samalla tavoin kuin muut kalat, mutta jos te toisitte sen ylös, se räjähtäisi paineen keventyessä. Niin emme mekään voi mennä ylemmäksi ja välttyä räjähtämästä. Meidät on paineistetettu sitä paikkaa varten, jossa me elämme.

29 Mutta nyt jos tuo pieni kala voisi tulla tänne ylös ja olla minä, niin haluaisiko se enää koskaan olla tuo pieni kala siellä alhaalla keskiyön pimeydessä? Se ei enää koskaan haluaisi olla kala, koska se olisi jotakin suurempaa kuin kala, se olisi ihminen. Sen aistit olisivat suuremmat, sen ymmärrys olisi suurempi. Älyllisesti se olisi niin paljon ylempänä. Sitten kertokaa se kymmenellä miljoonalla, niin te saatte sen, millaista on, kun te siirrytte tästä nykyisestä olotilastanne Jumalan Läsnäoloon, jossa ihmisolento on niin paljon pidemmällä kuin se, mitä me olemme täällä. Te ette enää koskaan haluaisi olla tämänkaltainen ihmisolento, täällä alhaalla tässä sairauksien ja turmeltuneisuuden kulkutautisairaalassa. Se on ollut ollut sydämessäni, kun olen näinä kolmenakymmenenä vuotena yrittänyt saarnata Evankeliumia ympäri maailman kertoakseni ihmisille, että on Taivas, joka voidaan voittaa, ja helvetti, joka voidaan välttää. Ja on Jumala, joka rakastaa teitä, ja Hänen lunastava voimansa odottaa valmiina nostaakseen teidät ylös milloin tahansa te olette val-

miit vastaanottamaan sen.

30 Samoin on miehen kanssa, joka on hukkumassa, ja siellä riippuisi köysi, ja hän ajattelisi: "No niin, siinä on köysi, ja minä voisin vetää itseni ylös, mutta minä en ole arvollinen saamaan tuota köyttä." Tuo köysi oli pantu sinne juuri tuota tarkoitusta varten, että sinä vetäisit itsesi ylös sieltä. Juuri siitä syystä Jeesus Kristus kuoli tarkoituksenaan pelastaa syntisiä. Ja Hän on ripustanut Iankaikkisen Elämän köyden, joka juuri tänä iltana riippuu jokaisen syntisen yllä täällä, ja siihen on kiinnitetty tervetulokilpi: "Tule ylös ja ulos siitä." Jos te haluatte tehdä sen, niin valmistelut on tehty.

31 Kun minä olin nähnyt tuon paikan ja sen tilan, missä nuo ihmiset olivat, kuinka paljon se ylittää kaiken sen, mitä tämä maailma voi koskaan ajatella. Se oli loistavaa. Siellä ei voinut olla syntiä, kuolemaa, eikä mikään muukaan voisi mennä sisälle sinne. Ja siellä ei ollut minkäänlaista eroa miesten ja naisten välillä, koska heillä ei enää ollut sukupuolirauhasia, ja siellä ei voisi enää koskaan olla aviorikosta eikä mitään muutakaan. Mutta nainen oli yhä nainen muodoltaan ja mies yhä mies muodoltaan, ja he tulevat ikuisesti olemaan sillä tavalla. Sillä kun Jumala...

32 Nyt tämä saattaa sopia, että joillekin teistä koululaisista opetetaan tätä kehitysoppia. Minä uskon kehitykseen, mutta en sillä tavalla, että ihminen olisi kehittynyt jostakin alhaisemmasta lajista. Heidän oma teoriansa tuhoaa sen ajatuksen, kun he yrittävät risteyttää mitä tahansa, niin se ei enää koskaan voi tuottaa itseänsä.

33 Minä uskon, että kun Jumala alussa aloitti maassa, Hän ehkä ensin toi esiin hyytelökalan ja siitä sammakkoon ja niin edelleen ylöspäin. Mutta se tuli jatkuvasti lähemmäksi ja lähemmäksi ihmisen kuvaa, ja mies oli Jumalan heijastuma. Ja samoin ruoho tuli pensaiksi ja pensaat puiksi. Miksi? Se on sen Elämänpuun kuva, joka on toisella puolella. Ja kaikki tällä puolella oleva, joka on luonnollista, on varjo Yliluonnollisesta tai Iankaikkisesta, joka on toisella puolella. Sen vuoksi, niin kauan kuin maan päällä on uudestisyntynyt kristitty, ja meillä on tämänkaltainen ruumis, niin se on heijastuma siitä, joka odottaa toisella puolella, jossa ei enää ole kuolemaa eikä surua. Ja se saa sydämemme isoamaan jotakin sen kaltaista. Katsokaahan, meissä on jotakin, joka huutaa. Jokin meissä kertoo meille, että se on siellä. Minä uskon kautta näiden vuosien... Minä esitän anteeksipyynnön Jumalan ja ihmisten edessä, että olen tyhmä ja teen monia virheitä. Mutta kautta näiden monien vuo-

sien aikana minulla on ollut etuoikeus nähdä monien miljoonien ihmisten tulevan Jumalan Valtakuntaan ja olen ollut kiitollinen Herralle, että Hän on sallinut minun johdattaa heidät sinne. Ja minä uskon, että he tulevat olemaan siellä tuona päivänä.

34 Nyt tuo näky on täyttynyt. Ja kuinka minä aina tietämättäni pysähdyin tuohon viidenteen jakeeseen. Minä en koskaan lukenut sitä pidemmälle. Mutta siinä luvussa on hieman enemmänkin, useita jakeita lisää. Ja te voitte hotellihuoneessanne tai kotonanne tänä iltana, kun olemme lopettaneet, lukea loput siitä. Ja minulla on useita Kirjoituksia ja muistiinpanoja täällä, joihin haluan viitata. Ja haluan teidän lukevan sen, kun menette kotiinne. Minä tulen lainaamaan sitä, ja se tulee olemaan nauhalla. Jos te haluatte merkitä joitakin niistä muistiin, niin se kyllä sopii.

35 No niin. uskotteko te, että Jumalan Henki johtaa miehiä ja naisia tekemään asioita, joita minä tiedän teidän tekevän? Ja Jeesus oli meidän esikuvamme. Jos haluatte huomioida sen, niin menkää hetkeksi kanssani Luukkaan 4. lukuun, ja minä haluan näyttää teille jotakin erikoista. Me emme ota liian monia näitä lainauksia, mutta te voitte lukea kanssani tästä muutamia hetkiä. Me aloitamme Luukkaan 4. luvun 14. jakeesta. Olkaa nyt hyvin tarkkaavaisia, jos haluatte nähdä jotakin tapahtuvan, tähän verrattavaa. Pankaa nyt merkille.

Ja Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja sanoma hänestä levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

Ja hän opetti heidän synagogissaan ja oli kaikkien ylistämä.

Ja hän tuli Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja niin kuin hänellä oli tapana, hän meni synagogaan sapatinpäivänä ja nousi ylös lukeakseen.

Ja siellä hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja. Ja kun hän oli avannut kirjan, hän löysi paikan, johon oli kirjoitettu:

Herran Henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut saarnaamaan evankeliumia köyhille. Hän on lähettänyt minut parantamaan särjettysydämisiä, saarnaamaan vapautusta vangituille, ja näön takaisin saamista sokeille ja päästämään vapauteen ne, jotka ovat ruhjottuja.

Saarnaamaan Herran hyväksyttävää vuotta.

Ja hän sulki kirjan...

36 Nyt jos haluatte tietää sen, mistä se on lainattu, minulla on se täällä,

hetkinen vain, minä ehkä löydän sen näistä alaviitteistä. Jos huomaatte, niin te voitte löytää sen myös Markuksesta ja eri paikoista, mutta se on Jesaja 61:1 ja 2. No niin, eikö se olekin outoa, että Hän pysähtyi juuri siihen, ja heti seuraavassa jakeessa... Se kuului Hänen ensimmäiseen tulemukseensa. Ja seuraava jae kuuluu Hänen toiseen Tulemukseensa, tuomiolla. Hän pysähtyi ja sulki kirjan. Ja jos joku teistä lukee Scofieldin Raamattua, niin te löydätte alaviitteen ja näette, että se on lainaus Jesaja 61:1 ja 2. Esimerkiksi, Kirjoitus tässä, joka koskee saarnaamista, Jeesuksen tuli saarnata Herran hyväksyttävää vuotta. Ja seuraavan jakeen täyttymys on Hänen Tulonsa ja tuomio. Näettekö? Ja te näette, kuinka Hän pysähtyi juuri siihen.

37 Ja kuinka minä en koskaan huomannut sitä, kuinka minä aina pysähdyin tähän 5. jakeeseen, "Sillä aika on tuleva, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan keräävät itselleen opettajia, ja heillä on kutiavat korvat ja he tulevat kääntymään Totuudesta tarinoihin. Mutta tee evankelistan työ, anna täysi todistus palvelustehtävästäsi." Näettekö? Ja Jumalan avulla ja armosta minä olen yrittänyt tehdä sen. Ja minä haluan ystävieni sekä täällä että maissa, jonne nämä nauhat tulevat menemään, tietävän, että juuri tästä syystä minä olen seissyt sillä tavalla kuin olen seissyt Sanan puolesta. "Saarnaa Sanaa." Siksi minä en halua mitään uskontunnustuksia enkä mitään kirkkokuntia, koska Jumala on antanut minulle tehtäväksi pysyä Sanan kanssa. Nyt jos joku toinen haluaa tehdä jotakin muuta, niin se on heidän asiansa.

38 Ja jos huomaatte, niin tuon näyn mukaisesti palvelustehtävästäni minä en ole koskaan sekoittanut noita puita. Minä en ole milloinkaan tehnyt opetuslapsia kummallekaan niistä. Minä en ole koskaan sanonut: "Kaikki te kolminaisuuden uskojat, liittykää ykseydenkannattajiin" tai "Kaikki te ykseyteen uskovat, liittykää kolminaisuuden kannattajiin." Minä olen istuttanut heidät omiin astioihinsa. Aivan tarkalleen. Olen mennyt kolminaisuuden, ykseyden tai kenen tahansa luokse ja pysynyt heidän välillään enkä ole koskaan liittynyt yhteenkään niistä, vaan olen pysynyt heidän välillään ollen vain veli aivan tarkalleen niin kuin tuo näky käski tekemään. Ja minä olen syönyt hedelmää molemmilta puolilta, pelastuksen molemmille puolille.

39 Ja nyt, oletteko huomanneet, että täällä istuu monia kolminaisuusopin ihmisiä, monia ykseyden kannattajia ja muita erilaisia. Mutta kuinka vähäinen te olisitte nostamaan hälyä siitä, koska, jos tuo osa näystä

oli totta, niin samoin on myös toinenkin osa. Molemmat hedelmät olivat ristillä. Näettekö? Ne molemmat olivat ristillä, kaikki kokoontuneina yhteen. Sekä luumuja että omenia satoi päälleni siellä. Molempia niistä. Kaikki löytyivät ristiltä, koska he kaikki uskovat Jumalaan ja ovat täytetyt Pyhällä Hengellä, ja heitä seuraavat kristityn teot ja merkit.

40 Kirkkokunnat eivät halua olla missään tekemisessä sen kanssa. Ainoastaan uudestisyntyneet haluavat olla tekemisessä sen kanssa. Teidän kokemuksenne Jumalan kanssa saa sen aikaan. Nyt me näemme niin paljon sitä. Meillä on täällä useita Kirjoituksia, joihin haluan viitata, ja ehkä teen sen hieman myöhemmin.

41 Mutta nyt minä haluan viedä teidät 5:stä jakeesta 18. Ja nyt säästääksemme aikaa minä en halua lukea sitä kokonaan. Mutta pankaa merkille, kuinka Paavali tässä alkaa puhumaan Timoteukselle. Se on liikuttavaa. Pankaapa nyt merkille 5. jakeen jälkeen.

Sillä minä olen nyt valmis uhrattavaksi, ja minun lähtöni aika on käsillä.

Hän on valmistautumassa lähtemään näyttämöltä. Lähdössä, näettekö: "Minä olen…" No niin, tarkatkaa. "Minä…"

…minä olen valmis, ja lähtöni on käsillä.

Olen taistellut hyvän taistelun, olen päättänyt kilpajuoksuni ja olen pitänyt uskon.

Tästedes siellä on minulle talletettuna vanhurskauden kruunu, jonka Herra, vanhurskas tuomari, antaa minulle tuona päivänä. Eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille niille, jotka hänen ilmestymistänsä rakastavat.

42 Ja sitten hän jatkaa käskien häntä tekemään kaikkia näitä asioita. Mitä? Tuoda hänelle hänen päällysvaippansa. Aloittakaamme nyt siitä mitä hän sanoo:

Sillä Deemas on hyljännyt minut...

43 Kun hän oli nuori evankelista, nuori profeetta, kaikki olivat hänen puolellansa, mutta täytyy tulla aika hänen palvelustehtävässänsä, jolloin... Huomatkaa nyt mitä täällä myöhemmin sanotaan:

…kaikki jättivät minut... (Minkä vuoksi? Sanan.)

44 Jeesuksella, tuolla nuorella Galilean Profeetalla oli aika, jolloin Hänet hyljättiin. Jokainen mies, joka pysyy Jumalan Sanan kanssa, tulee sille paikalle, että hän on maailman ja uskonnollisen maailman hylkäämä. Jee-

sus ruokki viisituhatta yhtenä päivänä viidellä leivällä ja kahdella kalalla, ja he keräsivät korikaupalla tähteitä. Ja uskoisin, että heti seuraavana päivänä, kun Hän alkoi puhumaan Sanaa, he kaikki alkoivat lähtemään pois Hänen luotaan. Ja Hän katsoi opetuslapsiin ja sanoi: "Haluatteko te myöskin mennä?" Jopa seitsemänkymmentä Hänen itsensä palvelukseen asettamaa saarnaajaa jätti Hänet. Ja Hän kysyi: "Haluatteko te myöskin mennä?"

45 Ja silloin Pietari puhui nuo huomionarvoiset sanat ja sanoi: "Herra, minne me voisimme mennä? Sinulla yksin on Iankaikkinen Elämä."

46 Huomatkaa. Mutta aika tuli, jolloin hylkääminen tapahtui, ja sen täytyy tulla. Sen on pakko tulla. Ja nyt minulla on tässä useita profeettoja ja asioita, joihin viitata, todistaakseni teille, että aika tulee. Ja se on nyt tullut minulle. Ei ole tarvetta yrittää kiertää sitä, se on täällä ja teidän yksinkertaisesti täytyy ottaa se vastaan. He eivät yrittäneet välttää sitä, vaan he seisoivat ja vastaanottivat sen eivätkä hävenneet Evankeliumia.

47 Huomatkaa mitä Paavali sanoo: "Minä olen taistellut hyvän taistelun. Olen juoksuni päättänyt." Eräässä paikassa hän sanoo: "Olen taistellut petojen kanssa, ja minut vapautettiin leijonien kidasta." Ja nuo kaikki asiat, joita hän teki, Jumala oli hyvä hänelle, mutta aika tuli, jolloin hänen tuli lähteä.

48 No niin, on ihmeteltävä asia, miksi sellainen mies, saarnaaja ja ystävä kuin Deemas oli Paavalille, milloinkaan voisi jättää Paavalin?

49 Te tunnette veli Baxterin, monet teistä muistavat hänet. Hänellä oli tapana lukea tämä Deemaasta ja hän sanoi: "Tiedätkö, mitä minä tulen ensitöikseni tekemään tultuani Taivaaseen, veli Branham?"

Minä sanoin: "Mitä?"

50 Hän sanoi: "Minä tulen ensitöikseni etsimään käsiini Deemaan ja iskemään häntä niin lujaa kuin voin." Ja hän sanoi: "Hän on kääntyvä ympäri ja sanova: 'Baxter, minkä vuoksi sinä teit niin?'" Hän sanoisi: "Miksi sinä jätit pienen Paavali raukan silloin, kun kaikki hylkäsivät hänet?" Minä en ole samaa mieltä sen kanssa, koska en usko, että siellä ylhäällä on mitään tappeluja, mutta mieleeni vain tuli veli Baxterin sanat, koska hän tunsi sellaista sääliä Paavalia kohtaan.

51 No niin, mitä Paavali oli tehnyt? Hän oli saarnannut niin uskollisesti kuin vain oli osannut, ja Pyhä Henki oli hänen yllään. Ja kun hän kirjoitti sinne noista naissaarnaajista ja muista asioista, niin voin kuvitella,

kuinka siellä räjähdettiin. Hän sanoi: ”Olkoot naiset vaiti seurakunnissa, sillä heidän ei ole lupa puhua”, ja hän itse oli vankilassa juuri silloin.

52 Voitteko kuvitella, mitä jotkut noista piispoista sanoivat? ”Hah! Tuo kaveri siellä vankilassa, mikä hän on kirjoittamaan meille tänne?” Näettekö? ”Ja siellä hänellä on kanssa tuo Timoteus, viininjuoja. Siellä hän ruokkii Timoteusta viinillä ja itse makaa vankilassa ja sitten hän kirjoittaa meille ja sanoo, mitä Pyhän Henki käskisi meidän tehdä.”

53 Mutta hän sanoi tämän: ”Mitä? Onko Jumalan Sana lähtöisin teistä? Ja tuliko se vain teille? Jos joku ajattelee olevansa hengellinen tai profeetta, hän tunnustakoon, että ne, mitä minä kirjoitan, ovat Herran käskyjä.” Näettekö?

54 Katsokaahan, on tulossa aika, ystävät. Ja minä haluan ihmisten niissä maissa, jonne nauhat menevät, muistavan, että erottautumisen ajan täytyy tulla. Sen täytyy tehdä se. Minä en tiedä, kuinka kaukana minä olen tieni päästä. Minä en tiedä. Se riippuu Jumalasta. Minä en tiedä, millainen huominen on, mitä se pitää sisällään, mutta minä tiedän kenen käsissä se on. Niinpä sen varaan on uskoni rakennettu.

55 No niin, minä en usko, että Deemas hylkäsi hänet ja alkoi juosta yökerhoissa. Minä en voi kuvitella Deemaksen tehneen niin, koska Deemas oli Hengellä täytetty mies. Hän oli suureksi avuksi. Jos olette koskaan lukeneet Deemaksen historiaa, niin hän oli huomattava saarnaaja, hieno sivistynyt mies, ylhäinen ja koulutettu. Hän oli älykäs mies. Mutta miksi hän hylkäisi Paavalin? Minä en usko, että hän halusi mennä yökerhoihin tai muualle. Mutta minä uskon, että Jumala erotti Paavalin.

56 Ottakaamme joitakin Deemaksen ajatuksista. Niin kuin minä eräänä päivänä istuessani mäen syrjässä auringonnousun aikaan ajattelin: ”Miksi Deemas halusi jättää tuon miehen? Miksi hän jättäisi tuon pienen saarnaajaraukan, joka oli johdattanut hänet Herran luo, miehen, joka oli raivannut tien herätykselle pakanain keskuudessa ja joka oli todellinen profeetta?” Kukaan ei voinut sanoa mitään muuta kuin, että hän oli profeetta. Hän oli enemmän kuin profeetta, hän oli apostoli ja suuri ja väkevä apostoli pakanoille. Ja Deemas oli usein yhteydessä Paavalin kanssa ja hän oli nähnyt Jumalan Hengen liikkuvan tuon miehen yllä. Miksi hän kääntäisi selkänsä sellaiselle henkilölle, joka oli vahvistettu Kristuksen palvelijaksi? Huomasitteko, mitä Paavali tässä sanoi: ”Rakastaen tätä nykyistä maailmaa.” Minä en nyt usko, että Deemas tuli luopioksi. En usko hänen tehneen niin. Mutta uskon, että hänellä oli väärä mielipide Paava-

lista.

57 No niin, Deemas tuli rikkaasta perheestä ja hän oli rikas, ja joskus raha merkitsee uskontoa ihmisille. Niin kuin he sanovat Kaliforniassa: ”Jos teillä ei ole kolmea Cadillacia niin te ette ole hengellinen.” Niinpä se merkitsee sitä, että jos teillä ei ole menestystä, ja jos teillä ei ole kaupungin hienointa kirkkoa, niin ihmiset eivät tule. Melkein sillä tavalla on täälläkin. Se todistaa sen. Teillä täytyy olla maan hienoin seurakunta, tai he sanovat: ”Oi, ethän tarkoita, että olet liittynyt tuonkaltaiseen pieneen ryhmään?”

58 Tiesittekö, että meidän Herrallamme ei ollut paikkaa, mihin olisi voinut laskea päänsä? Tiesittekö, että Hän omisti vain yhden viitan? Hän oli vain jonkinlainen henkilö, jota voitiin töniä. Eikä Hänellä ollut paikkaa, minne laskea päätänsä. Mutta he ovat voineet ajatella samoin Hänestä ja varmasti tekivätkin niin.

59 Ja minä uskon, että Deemas näki jotakin, mikä näytti epäonnistumiselta Paavalin palvelustehtävässä. Minä uskon hänen ajatelleen, että tuo vanha mies oli menettänyt kosketuksen Jumalaan. Hän ajatteli, kuinka ihmiset olisivat repineet silmät päästään antaakseen ne Paavalille...

60 No niin, Paavali sanoi niin. Hän sanoi: ”Te olisitte jopa repineet silmänne ulos ja antaneet minulle.” Koska me uskomme, että Paavalilla oli huonot silmät, sillä hän sanoi: ”Minä olen kirjoittanut suurin kirjaimin.” Hän sanoi: ”Suurin kirjaimin.” Hän oli Roomassa, siellä vankilassa. Jokin oli vialla, ja hän sanoi silmiensä vaivanneen häntä tuosta Taivaallisesta näystä asti. Ja ihmiset olisivat kaivaneet silmät päästään, näettekö. Ja Paavalin silmät vaivasivat häntä, ja hän kärsi niistä. Ja kolmesti hän pyysi, että Herra parantaisi hänet. Ja hän sanoi: ”Etten ylpistyisi liiaksi monien ilmestysten vuoksi, minulle lähetettiin perkeleen sanansaattaja jatkuvasti iskemään minua.” No niin, se saattoi tulla melko hyväksi, ja sitten se löi häntä uudelleen. Sitten hän jälleen tuli paremmaksi, ja sitten se jälleen iski häntä.

61 Katsokaahan, Paavalilla oli palvelustehtävä, joka oli suurempi kuin kaikkien muiden apostolien yhteensä. Jotkut heistä olisivat voineet sanoa: ”Minä vaelsin Jeesuksen kanssa.” Mutta kaikki muutkin miehet kadulla vaelsivat Hänen kanssaan Hänen ollessaan täällä. Mutta Paavali näki Hänet Tulipatsaassa sen jälkeen, kun Hän oli kuollut, haudattu, astunut Taivaaseen ja palannut takaisin ja kutsunut Paavalin, näettekö, tiellä Damaskokseen. Ja hänellä oli suurempi palvelustehtävä kuin Matteuksel-

la, Markuksella, Luukkaalla tai kenelläkään toisella. Hän meni kauas heidän ohitseen. Ja hän sanoi: ”Etten nyt ylpistyisi ja sanoisi: ’No niin, te miehet ette tiedä mitään Siitä. Minä näin Herran Hänen Taivaaseenastumisensa jälkeen.”

62 He saattoivat sanoa: ”Me vaelsimme Hänen kanssaan.” Mutta niin tekivät kaikki nuo ihmiset siellä Galilean ja Nasaretin ympäristössä. He kaikki kulkivat Hänen kanssaan.

63 Mutta katsokaahan, Paavali oli puhunut Hänen kanssaan ja nähnyt Hänet siinä muodossa, jossa Hän oli ennen kuin Hänet tehtiin lihaksi. Hän antoi Paavalille tehtävän siinä muodossa kuin Hän oli tuossa Valossa. Hän antoi tehtävän Paavalille. Ja Paavali oli nähnyt Hänet. Ja hän sanoi: ”Jotten ylpistyisi ja tuntisi itseäni hieman teitä muita veljiä ylemmäksi, minulle on annettu perkeleen sanansaattaja”, pitämään hänet maahan lyötynä. Ja hän sanoi: ”Minä pyysin Herraa kolmesti, että Hän ottaisi sen pois minusta. Ja Hän vastasi: ”Paavali, Minun armossani on sinulle kylliksi.” Sitten Paavali sanoi: ”Minä kerskaan heikkouksissani, koska silloin, kun olen heikko, minä olen voimakas. Näettekö, minä tulen kerskaamaan siinä!”

64 Huomasitteko nyt kuinka miehellä, jolla oli suurempi palvelustehtävä kuin kenelläkään heistä, jotka olivat olleet kentällä. Paavalilla oli suurin palvelustehtävä heistä kaikista, ja hän oli nähnyt Jeesuksen Tulipatsaassa, ja Tämä oli antanut hänelle tehtäväksi tehdä sen, mitä hän oli tehnyt, ja tuo sama Jumala, tuo sama Voima oli vahvistanut sen merkein ja ihmein, niin että siitä ei voinut kyseenalaistakaan. Ja kuitenkin hän oli niin köyhä, että hänellä oli vain yksi päällysvaippa, ja hän saarnasi ihmisryhmälle, joka olisi kaivanut silmät päästään hänelle, ja jotkut heistä olivat miljonäärejä. Ja kuitenkin Paavalilla oli vain yksi vaippa. Hän sanoi: ”Tuo mukanasi tuo vaippa, täällä on tulossa kylmä.” Hän oli vuoristossa. Hänellä oli vain yksi vaippa.

65 Ja Deemaksella, tuolla korkea-arvoisella miehellä, tuolla korkeakaliberisella, sivistyneellä, koulutetulla ja rikkaalla miehellä oli monia vaihtovaatteita. Ja hän sanoi: ”Tuossa kaverissa on jotakin vialla. Hänellä on monia ystäviä, jotka kaivaisivat silmät päästään antaakseen ne hänelle, ja kuitenkin hän oli niin köyhä, ettei hänellä ollut edes päällystakkia. Jotakin oli vialla Paavalin kanssa.”

66 Oi, te tiedätte, että tuo henki ei koskaan lähde maailmasta, heillä yhä on se sillä tavalla. Raha ei ole Jumala. On vain yksi Jumala. Näettekö?

Mutta ihmiset ajattelevat, että koska teillä on suuri palvelustehtävä, teidän tulisi omistaa sitä ja tätä ja kaikkia näitä suuria asioita ja suuria kouluja. Tai ainakin se on minun mielipiteeni. Jumala toimii yksilön kanssa. Jumala ei koskaan määrännyt meitä tekemään sellaisia asioita.

67 Mutta Paavali, jolla oli vain yksi vaippa, käskee Timoteusta tässä tuomaan sen hänelle, koska siellä ylhäällä oli tulossa kylmä. Mies, jolla oli sellainen palvelustehtävä, että hän saarnasi kymmenille tuhansille, niin kuin Paavali teki, ja palvelustehtävä, joka voi tehdä kaikenkaltaisia ihmeitä, ja hän oli nähnyt Jeesuksen Tulipatsaassa antavan hänelle hänen tehtävänsä, ja kuitenkin hän omisti vain yhden vaipan. Deemas sanoi: ”Tuonkaltainen mies”, ja hän kääntyi pois hänestä.

68 Hänen ollessaan saarnaamassa siellä Trooan suunnalla, me näemme, että siellä oli eräs mies, joka oli kupariseppä. Ja hän oli roisto ja vihasi kristillisyyttä. Ja hän teki kaiken, minkä saattoi Paavalille, heitätti hänet vankilaan. Ja Paavali jopa varoitti Timoteusta hänestä ja sanoi; ”Pidä silmällä tuota kaveria.” Ja tässä on Deemas! Oi Jumala, salli ihmisten kuulla se! Tässä seisoi Deemas miehen rinnalla. joka oli lyönyt miehen sokeaksi, kun hän oli vastustanut häntä. Nyt te Kristuksen Kirkon saarnaajat, pankaa nyt takit yllenne. Kerran eräs heistä sanoi minulle: ”Lyö minut sokeaksi! Lyö minut sokeaksi! Jos sinulla on Pyhä Henki, niin lyö minut sokeaksi! ”

Minä sanoin: ”Sinähän olet jo sokea.” Näettekö?

69 No niin, miksi Paavali ei lyönyt tuota kupariseppää sokeaksi? Tuo samankaltainen henki, joka on ihmisten yllä, jotka ajattelevat niin, on sama henki, joka oli Deemaksen yllä. Mies, joka voi lyödä miestä sokeaksi sen tähden, että tämä vastustaa häntä, voi antaa jonkun kuparisepän pilata palvelustehtävänsä kaupungissa. Epäilyksettä Deemas sanoi: ”Hän on lopussa, hän on menettänyt lahjansa. Hän on menettänyt lahjansa lyödä sokeaksi.”

70 Ettekö te näe, kuinka tuo henki yhä elää. Sanotaan: ”Sinä olet lopussa, veli”? Oi! Se menee ihmisten päiden ylitse. He eivät yksinkertaisesti käsitä sitä, siinä kaikki. Katsokaahan, he eivät yksinkertaisesti voi nähdä sitä. He eivät ymmärrä.

71 Hän ei lyönyt tuota miestä sokeaksi, koska hän ei halunnut tehdä niin. Eikö Jeesus sanonutkin: ”Minä en tee mitään ennen kuin Isä ensin näyttää sen Minulle?” Enkö minä kertonutkin teille siitä, kuinka äitini

maatessaan kuolemassa vuosia sitten saattoi sanoa: "Bill, mitä minulle tulee tapahtumaan?" Minä en voinut sanoa mitään, ennen kuin Jumala sanoi sen ensin. Juuri niin tapahtui. Ihminen ei voi, hän on epäonnistunut alusta alkaen. Hän on vain työkalu, jonka kautta Jumala työskentelee, ja Jumala työskentelee oman tahtonsa mukaisesti. Mutta kun te näette näitä erikois-superihmisiä, joilla aina on sitä ja tätä ja jotakin muuta, niin teidän on parasta pysytellä poissa siitä. Katsokaahan, Jeesus ei itsekään toiminut niin. Hän sanoi: "Minä vain työskentelen silloin, kun Isä työskentelee. Hän näyttää Minulle, mitä tulee tehdä, ja sitten Minä menen ja teen sen. Minä en voi tehdä mitään muulla tavoin kuin siten."

72 Ja tässä Deemas näki Paavalin, miehen, jolla oli sen kaltainen palvelustehtävä, olevan kuitenkin niin köyhä, että hänellä oli vain yksi päällysvaippa, jonka hän halusi Timoteuksen tuovan hänelle. Vain yksi päällystakki? Mutta Paavali antoi esikuvan kuten Kristuskin. Hänellä oli vain yksi vaippa. Miksi sitten tänään rikkaudet ja paljot rahat ja muut asiat merkitsevät niin paljon ihmisille? Huomatkaa nyt. Ja hänellä oli sellainen voima, että jos joku oli sitä vastaan, mitä hän saarnasi, hän saattoi kääntyä ympäri ja sanoa: "Sinä tulet olemaan sokea määräajaksi." Ja tuo mies oli sokea.

73 Ja tässä oli kupariseppä, joka oli tehnyt hänelle kymmenkertaisesti sen, minkä tuo mies oli tehnyt, eikä hänelle tapahtunut mitään. Deemaksen on täytynyt ajatella: "Tuo vanha mies on menettänyt voimansa nyt. Hän on kadottanut palvelustehtävänsä." Ei, ei, hän ei ollut menettänyt palvelutehtäväänsä, ei ollenkaan. Jumala vain ei tee tuon kaltaisia asioita. Huomatkaa nyt.

74 Paavali oli jotenkin Elian kaltainen. Elia, tuo profeetta meni ylös vuorelle Jumalan antaman tehtävän kanssa ja kutsui tulen lankeamaan Taivaasta, ja se lankesi. Ja hän kutsui vettä, ja se tuli. Ja sitten Jumalan sanoma käski häntä tappamaan neljäsataa pappia, ja hän hakkasi heidän päänsä irti, ja ne vierivät mäkeä alas, ja sitten hän pakeni erään naisen uhkausta, erään pienen tekopyhän naisen, Iisebelin, joka oli avainasemassa siihen kaikkeen, ja oli se, joka oli aiheuttanut sen. Näytti siltä kuin Elia olisi aluksi ollut voitolla hänestä. Mutta Jumalalla on oma tapansa tehdä asioita, ja Hänen palvelijansa voi tehdä vain sen mukaisesti, jos hän työskentelee Jumalan tahdon mukaisesti.

75 Ettekö te näe ystävät, teidän täytyy liikkua Jumalan liikkumistavan mukaisesti. Kuinka monta kertaa olenkaan istunut antamassa neuvoja

veljille ja kuinka haluaisinkaan mennä ja puristaa heidän käsiään ja sanoa: ”Veljet, sillä ei ole mitään merkitystä. Olkaamme vain veljiä yhdessä.” Kuinka voisin tehdä sen ja säilyttää minulle annetun tehtävän: ”Saarnaa Sana”? He eivät halua tehdä sitä.

76 Olen seissyt saarnaajien keskellä, ja minulle on sanottu: ”Veli Branham, minulla on täällä sokea täti. Minä tiedän, että sinä olet Jumalan lähettämä profeetta. Mene sinne ja palauta hänelle näkönsä.” Toivoisin voivani tehdä sen. Minä tekisin sen, mutta minä en voi, ennen kuin Hän käskee minua tekemään sen. Näettekö? Kukaan ei voinut tehdä sitä. Elia ei voinut tehdä sitä, eikä kukaan muukaan.

77 Nyt me näemme, että Deemas oli saarnannut Paavalin kanssa ja nähnyt, kuinka Paavali, nähtyään tuon ramman miehen makaavan siellä, oli sanonut: ”Minä huomaan, että sinulla on usko parantua. Nouse jaloillesi. Jeesus Kristus tekee sinut terveeksi.” Hän oli nähnyt hänen parantavan sairaita, ja kuitenkin hän jättää ystävänsä Teofiluksen sairaaksi.

78 ”Paavali on kadottanut palvelustehtävänsä.” Niin Deemaksen on täytynyt ajatella. ”Jos hänellä kerran on parantamisen lahja, niin miksi hän ei parantanut tuota ystäväänsä, joka on seissyt hänen rinnallaan niin uskollisesti? Hän sanoi: ’Minä jätin hänet sinne sairaana. Ja minulla ei ole päällysvaippaa ja minä haluan sinun tuovan sen mukanasi. Ja ole varovainen tuon kuparisepän kanssa, hän on juuri pilannut kokoukseni kaupungissa. Minun täytyi lähteä tuosta kaupungista. Hän pani minut vankilaan.’” Kuvittelen Deemaksen sanoneen: ”Millaiseksi saarnaajaksi tämä onkaan paljastunut?” Näettekö?

79 Ja veli, noita Deemaksen henkiä on paljon maailmassa tänään. He eivät tiedä, mitä se kaikki on. Näettekö? Ei ole tarvetta yrittää selittää sitä heille, koska he eivät kuitenkaan tule käsittämään sitä. Katsokaahan, Kristuksen palvelija seuraa Jalanjälkiä.

80 Yksi diakoneistamme täällä on Tony Zabel. En tiedä, onko hän täällä nyt, mutta tavallisesti hän on. Jokin aika sitten hän kertoi, mitä hänelle oli tapahtunut ennen tänne tuloansa. Hän sanoi: ”Minulla oli outo uni. Uneksin, että yritin löytää tietäni ylöspäin Taivasta kohti. Ja minä näin erään miehen tulevan mustassa viitassa kirjaa lukien.” Ja hän sanoi: ”Minä menin tämän miehen luo ja kysyin häneltä: ’Mikä tie vie Taivaaseen?’ Ja hän vastasi: ’Kysy mieheltä. joka on edelläni.’” Ja se oli hänen silloisen seurakuntansa pastori.

81 Hän meni hieman pidemmälle ja kohtasi toisen miehen mustassa viitassa, joka kulki eteenpäin laulaen lauluja. Ja hän oli eräs toinen pastori. Molemmat noista pastoreista ovat henkilökohtaisia ystäviäni ja ovat hienoja miehiä. Ja hän kysyi: "Mitä tietä minä pääsen tämän vuoren huipulle ? Tämä sanoi: 'Katsohan tänne, näetkö tuon pienenpienen kaverin, joka seisoo tuolla huipulla?' Hän vastasi: 'Kyllä.'" Ja hän sanoi: "Siellä seisoi eräs kaveri haalareissa ja cowboy-hattu päässään."

82 Joku siellä alhaalla Kentuckyssa, kun hän puhui minusta, sanoi: "Tuo heppu näyttää kaikelta muulta kuin saarnaajalta." Ulkonäkö voi olla kuin maanviljelijällä tai jotakin senkaltaista, mutta tiedättehän, kysymys ei ole ulkonäöstä.

83 Ja hän sanoi, että minä seisoin siellä ylhäällä. Ja hän kiipesi ylöspäin, kunnes hän tuli luokseni. Ja hän sanoi minun ottaneen häntä käsivarresta ja johdattaneen häntä ylöspäin, kunnes tulin mäen huipulle, ja siellä oli korpi, jonka lävitse tuli kulkea. Ja minä sanoin: "Tony, minun täytyy jättää sinut tähän, ja sinun täytyy vaeltaa osa tästä yksinäsi."

Hän kysyi: "Veli Branham, mitä minä voin tehdä tästä eteenpäin?"

84 Hän sanoi minun sanoneen: "Tulehan tänne, Tony. Katsohan tuonne maahan. Näetkö nuo paljaiden jalkojen jäljet, joissa on verta? Niitä minä olen seurannut koko matkan. Vain seuraa niitä." Se on ainoa asia, johon voin ihmisen osoittaa, ei uskontunnustukseen tai jonkinlaiseen tunne aistimukseen, vaan noihin verisiin Jalanjälkiin, jotka johtavat Raamattuun, Jeesuksen Kristuksen Vereen.

85 No niin, miltä tuosta miehestä onkaan tuntunut, kun miehellä, jolla oli niin monia miljonääriystäviä, oli vain yksi viitta? Kuinka mies, jolla oli voima lyödä mies sokeaksi, antoi erään toisen miehen ajaa hänet ulos kaupungista? Eikä hän pannut kortta ristiin. Hän vain nousi ylös ja lähti kaupungista. Rukoili sairaiden puolesta, ja oli jättänyt ystävänsä sairaaksi. Ja Deemas jätti hänet. Kaikki muutkin jättivät hänet. He kaikki jättivät hänet. Paavali sanoi: "Kaikki ovat jättäneet minut." Joka ainoa heistä jätti hänet.

86 Minä sanon tämän. Kun mies seisoo totuudellisena Sanalle, ei vain yhdessä kokouksessa, vaan jokaisessa kokouksessa, kun mies seisoo totuudellisena Sanalle, niin tulee aika, kun he tulevat jättämään hänet. Aivan varmasti. He tekivät niin. He tekivät niin meidän Herrallemme. He tulevat jättämään hänet, kun hän seisoo Totuuden puolesta. "Kaikki

ovat hyljänneet minut." Ja mitä te ajattelette Deemaksen ja joidenkin muiden heistä ajatelleen, kun me kaikki, jotka tunnemme Kirjoituksen, tiedämme, että Luukas oli lääkäri, ja Paavali, minne tahansa hän menikin, kuljetti tätä lääkäriä mukanaan? Ja sitten hän saamasi jumalallista parantumista ja jätti ystävänsä sairaaksi. Hän oli niin köyhä, että hänellä oli vain yksi vaippa. Ja antoi erään miehen ajaa itsensä ulos kaupungista, vaikka hän olisi voinut lyödä tuon miehen sokeaksi. Mutta hän ei tehnyt niin! Hän oli tarkalleen verisissä Jalanjäljissä. Hän oli seuraamassa Niitä. Toivon, että te ymmärtäisitte. Hän sanoi: "Kaikki ovat hyljänneet minut."

87 Deemas, rakasti tätä nykyistä maailmaa ja halusi olla suosittu. "Hei, tohtori Deemas. Minä tiedän, että sinulla on filosofian tohtorin arvo!"

88 Oi varmasti, he rakastavat sitä. Jeesus sanoi: "Kuinka te pidätte synagoogassa seisomisesta ja siitä, että teitä kutsutaan nimellä "rabbi", ja niin edelleen." Hän sanoi: "Te vain saatte sitä suuremman tuomion."

89 No niin, me tiedämme, että kun he näkivät tämän lääkärin kulkevan hänen kanssaan... Ja Paavali sanoo tässä: "Luukas on ainoa, joka ei ole hyljännyt minua. " Kun he näkivät, että Luukas on hyvä hänelle ja hyödyllinen hänelle. Ja kuinka hän tarvitsi Luukasta palvelustehtäväänsä varten. Ja tämä lääkäri seurasi tätä miestä, joka saamasi jumalallista parantumista minne tahansa hän menikin. Ja mies, joka saamasi jumalallista parantumista, pystyi parantamaan sairaita ja herättämään kuolleen ja kaikkea muuta, kuten nähdä valtavia näkyjä, ja puhua asioista, jotka tulisivat tapahtumaan, ja kuitenkin hän jätti oman apulaisensa sairaaksi. Ja hänellä olisi voinut olla miljoonia dollareita ja hän olisi voinut rakentaa kymmenien tuhansien dollareiden arvoisia rakennuksia ja suuria kouluja ja muita senkaltaisia asioita, ja kuitenkaan hänellä ei ollut kuin yksi vaippa, jonka pukea ylleen.

90 Deemas sanoi: "Minä en tule seurustelemaan tuonkaltaisen kaverin kanssa. Hän on vain alhaisen luokan ihminen. Minä menen ja olen näiden kirkkokunnallisten veljien kanssa. Minä menen sinne missä minä tulen olemaan joku." Jos se olisi sellainen asia, niin minä tulisin tekemään samoin, heti kun Baxter on lopettanut, siksi että hän jätti pienen Paavali raukan sinne tuossa tilassa. Hänen olisi tullut seistä hänen rinnallaan. Paavali oli se joka oli johdattanut hänet Kristukselle. Mutta katsokaahan, se on ilman Hengen , tuntemista . Täytyy ensin tietää mikä Jumalan tahto on, ja sitten tehdä Jumalan tahto . Mutta siellä he jättivät hä-

net tuossa tilassa. He jättivät hänet! Kaikki olivat hyljänneet hänet.

91 Mitä minä ajattelenkaan siitä! Kuinka palvelija, joka tulee seisomaan totuudellisena Sanalle, muistakaa vain, ennemmin tai myöhemmin ihmiset tulevat hylkäämään hänet. Nyt me haluamme kosketella sitä vain muutamia hetkiä, ja sitten en enää pidättele teitä liian pitkään, koska haluan teidän tulevan tänne aamulla. Aina kun Jumalan palvelija seisoo totuudellisena Sanalle, kaikki hylkäävät hänet. Ottakaa mikä tahansa aika Raamatussa tai historiassa, kun mies on seissyt totuudellisena, niin ei ole väliä sillä, kuinka suosittu hän oli ollut, kun hän pysyi uskollisena Sanalle, niin aika tuli, jolloin uskonnollinen maailma hylkäsi hänet leikaten hänet irti itsestään. Voitte ottaa Raamatun ja lukea siitä 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan. Voitte lukea *Nikean kirkolliskokouksen* ja *Nikealaiset isät*, ja jokainen mies, jokainen pyhä, jokainen profeetta, jokainen todellinen Jumalan palvelija, joka pysyi Sanan kanssa, tuli kirkollisten hylkäämäksi ja ulos heitetyksi.

92 Ja jos tänään olisi joku, niin tapahtuisi sama asia. Se on ehdoton totuus. Teidän täytyy tulla sille paikalle. Sen täytyy tapahtua. He ajattelevat, että miehellä, jolla on senkaltainen palvelustehtävä, tulisi olla maailma peukalonsa alla. Hänellä todella tulisi olla, mutta he eivät tule hänen peukalonsa alle. Ja mies, jolla on tuonkaltainen palvelustehtävä, ei haluaisi panna maailmaa peukalonsa alle, vaan hän panisi sen hänen mestarinsa peukalon alle, koska hän ei ole täällä edustamassa itseänsä vaan Mestariansa.

93 Katsokaahan, ihmiset yrittävät etsiä kunniaa toinen toiseltansa ja he kunnioittavat toinen toistansa ja häpäisevät Jumalaa tehdessään niin. Me yritämme ja teemme ihmisistä suurin keskuudessamme, vaikka me emme ole suuria ja pieniä, vaan me olemme kaikki pieniä ihmisiä. Keskuudessamme on vain yksi Suuri ja Hän on meidän Herramme. Ja me teemme organisaatiomme niin paljon suuremmiksi kuin Jumala, ”suuri pyhä kirkko se-ja-se, suuret pyhät piispat”, ja niin edelleen. Mitään sellaista ei ole, se on ihmisten kunnioittamista. On vain yksi Pyhä ja Hän on Jumala. Ja Pyhä Henki, joka on Jumala, on keskuudessamme. Me emme ole pyhiä, vaan se on Pyhä Henki meissä. Kun me näemme tämän tehtävän, niin me emme ole se, joka tekee sen, vaan se on Pyhä Henki. Jeesus sanoi: ” Minä en ole se, joka tekee teot, vaan se on Minun Isäni. Hän asuu minussa ja Hän tekee teot.” Mutta me löydämme noita todellisia palvelijoita kautta ajanjaksojen.

94 Tässä on nyt asia, jota haluan nyt painottaa hetkisen. Yleensä tällaisella hetkellä, kun mies on pysynyt uskollisena Sanalle, ja kaikki ovat hyljänneet hänet, niin Jumala astuu tuon henkilön puolustajaksi ja kruunaa hänen palvelustehtävänsä. Näettekö? Se on totta. Mikä lohdutus! Lohdutus on rakennettu Jumalan Sanan lupaukselle. Huolimatta siitä, mitä maailma sanoo, mitä maailma tekee, niin meidän toivomme ei kuitenkaan ole rakennettu sen varaan, mitä maailma on tekemässä.

95 Minun mielestäni tuo laulu on niin kaunis. Toivoisin osaavani laulaa, olen aina halunnut laulaa. "Ne, jotka odottavat Herraa, uudistavat voimansa, he saavat siivet kuin kotkalla, he juoksevat eivätkä väsy, he kävelevät eivätkä näänny. Opeta minua, Herra, odottamaan. Opeta minua, Herra, odottamaan polvillani." Minä pidän siitä. "Ja parhaaksi katsomalla ajallasi Sinä tulet vastaamaan pyyntööni. Opeta minua olemaan luottamatta siihen, mitä muut tekevät, niin että vain odotan rukouksessa vastausta Sinulta." Sitä se on. Sellainen on todellinen palvelija, joka odottaa Mestariansa ja tietää, että Kirjoitukset eivät voi pettää huolimatta siitä mitä tapahtuu. Kirjoituksen täytyy pysyä totena. Tavallisesti senkaltaisena hetkenä Jumala astuu auttamaan heitä.

96 Katsokaamme Eliaa, kun hänet oli hyljätty. Miksi? Koska hän pysyi uskollisena Sanalle. Hän sanoi: "Kaikki ovat hyljänneet minut." Ja hänet oli heitetty ulos yhteiskunnasta, organisaatiosta, Israelin kansallisesta seurakunnasta. Papit ja he kaikki olivat heittäneet hänet ulos, eikä hänellä ollut vaippaa sen enempää kuin Paavalillakaan, ainoastaan pieni palanen lampaan nahkaa kiedottuna ympärilleen, kun hän istui siellä vuorella lintujen ruokittavana. Kyllä vaan. Miksi? Jumalan Sanan tähden, koska hän oli uskollinen NÄIN SANOO HERRAlle. He olivat kaikki nykyaikaistuneet. Maan ensimmäinen nainen, Iisebel, johti muotia ja niin edespäin, ja papit ja kaikki saarnaajat olivat taipuneet siihen. He olivat myötäilivät sitä. Mutta ei Elia, hän pysyi uskollisena tuolle Sanalle. Ja siitä syystä hänet hylättiin, niin että hän lopulta huusi: "Herra, minä ainoastaan olen jäljellä, ja he jopa etsivät minua tappaakseen."

97 Mutta Jumala lohdutti häntä ja sanoi: "Manulla on vielä seitsemän tuhatta jäljellä."

98 Katsokaahan, minä en usko Elian olleen ylpistynyt siitä, että hän oli ainoa, mutta minä uskon, että hän oli vain niin hylätty. Jokainen kerta hänen mennessään pyytämään papilta lupaa pitää kokousta, he kielsivät sen häneltä. "Painu ulos täältä, sinä fanaatikko! Häivy ulos täältä!" Se tuli-

si esille, kun hänen seuraajansa Elisa tuli esiin. Mitä he tekivät? Tämä nuori mies oli kaljupäinen, ja he lähettivät lapsensa sinne ulos tekemään pilaa tuosta ”puoskarista”. He pitivät heitä molempia puoskareina. He sanoivat: ”Vanha kaljupää! Miksi et sinä kaljupää mene ylös niin kuin Elia teki?” He eivät uskoneet hänen menneen ylös. Katsokaahan, he ajattelivat, että he olivat vain puoskareita. Mutta he olivat uskollisia Sanalle. Elia seisoi vahvistetun palvelutehtävän kanssa. Hyvä on.

99 Daniel seisoi uskollisena. Te tiedätte, mistä minä otan sen. Se on Daniel 12 tai 9. Daniel seisoi uskollisena Sanan puolesta. Mitä hänelle tapahtui? Hän oli kuninkaan oikea käsi, mutta kun hän seisoi uskollisena Sanan puolesta, hänet erotettiin ja heitettiin leijonien luolaan. Jumalan mies seisoo uskollisena Sanalle!

100 Nuo heprealaiset lapset pysyivät uskollisina Sanalle sen kuninkaan julistuksen edessä, että ”kuka tahansa, joka ei kumarra tuota kuvaa, kun pasuunoihin ja niin edelleen puhalletaan, kuka tahansa, joka ei kumarra meidän kuvaamme, heitetään tuliseen pätsiin.” Ja he käänsivät selkänsä tuolle kuvalle. Ja he, välittämättä siitä, kuinka epäsuosituiksi he tulisivat, ja välittämättä siitä, että heidät erotettaisiin seurapiireistä, he pysyivät uskollisina Sanalle. Minä pidän siitä.

101 Jaakob oli yksi heistä. Hän oli ollut poissa kotoa pitkän aikaa ja hän kaipasi mennä kotiin nähdäkseen omaisensa. Ja hän lähti matkaan uskollisena kutsumukselleen ja uskollisena johdatukselleen. Hänen asiansa olivat siellä hienosti, mutta Jumala alkoi toimia hänen kanssaan, niin että hän menisi kotiin. Ja matkallaan kotiin hän joutui kahden tiukan paikan väliin. Hänen vaimonsa ja lapsensa olivat tällä puolella ja hänen vihattu veljensä, Eesau, oli tulossa tässä sotajoukon kanssa kohtaamaan häntä. Ja hän seisoi pienellä Penielin purolla siellä. Minkälainen tilanne! Eesau vihaten häntä oli tulossa sotajoukon kanssa kohtaamaan häntä, ja tässä olivat hänen vaimonsa ja lapsensa kaikki tällä puolella puroa, ja hänellä oli tiukka paikka. Miksi? Koska jos hän olisi pysynyt omassa maassaan niin kaikki olisi ollut hyvin, mutta hänellä oli kutsu. Jumalan Sana oli kutsunut hänet kotimaahansa. Halleluja! Jumala siunaa miestä. Hän sai myös mahdollisuuden. Kyllä vaan.

102 Jeesus oli uskollinen Isän Sanalle. ”Minä teen vain sen, mitä Isä sanoo. On kirjoitettu: ’Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka lähtee ulos Jumalan suusta.’”

Jeesus, joka oli iäti uskollinen tuolle Sanalle, tuli hetkeen, jolloin

Hän kadotti kaikki ystävänsä, joita Hänellä oli. Jokainen heistä hylkäsi Hänet ja meni pois. Jokainen heistä. Ja ihmiset, jotka näkivät Häntä pilkattavan, kadottivat luottamuksensa Häneen. ”Kuinka voi mies, joka pystyi puhumaan kuolleelle miehelle haudassa ja nostamaan hänet ylös, kuinka pystyi mies, joka pystyi kertomaan ennakolta tapahtumat pilkulleen eikä milloinkaan epäonnistunut, seisomaan oikeudessa kasvot verta vuotaen ja parta revittynä humalaisten sotilaiden syljen valuessa alas Hänen kasvojansa, riepu päässään, ja sallien heidän lyödä Häntä päähän kepillä ja sanoa: ”Profetoi meille, kuka Sinua löi, ja me tulemme uskomaan sen”? No niin, opetuslapset vain menivät pois ja sanoivat: ”Ah.”

103 Katsokaahan, niin nopeasti he unohtavat, mitä Jumala on tehnyt! Kuinka Mooses, kun hän seisoi Punaisen Meren rannalla, sanoi: ”Jumala on tehnyt kymmenen merkittävää ihmettä, ja yhäkö te olette niin rikollisia, että ette tiedä, että Hän on yhä Jumala?” Hän oli mennyt sinne ja iskenyt maata, pannut kirouksen maan ylle. Hän toi esiin sammakoita, kirppuja, kärpäsiä, ja kuoleman enkeli kulki maan halki ja tappoi kaikki esikoiset. Ja kuitenkaan Punaisen Meren luona nuo ihmiset eivät halunneet seurata häntä. Kuinka nopeasti, niin pian kuin teidän suosionne... Kun he näkivät noiden satojen tuhansien miesten kiiltelevät keihäät, kun he tulivat sillä tavalla, ja siellä oli ehkä miljoona miestä tulossa, ja sotavaunujen ryskyessä ja pölyn lentäessä he lamaantuivat ja sanoivat: ”Mooses, meidän olisi tullut kuolla siellä Egyptissä.” Näettekö? Ja Jumala sanoi, että Hän antoi heidän kuolla erämaahan epäuskon vuoksi. ”Mooses, sinun palvelustehtäväsi on kykenemätön, siinä kaikki. Sinua ei enää ole.” Näettekö, he eivät ymmärrä. He eivät käsitä sitä.

104 Ja samoin oli silloin, kun Jeesus, tuo nuori rabbi tai opettaja tai Galilean profeetta, oli tehnyt kaikkia noita ihmeitä ja muita asioita. ”Kuinka Hän koskaan voi seistä ja antaa tuollaisen asian tapahtua? Kuinka hän voi antaa miesten sitoa itsensä, Hän, joka voi särkeä haudan sinetin ja herättää ylös kuolleen miehen, kutsua hänet takaisin Iankaikkisuudesta? Kuinka Hän voi tehdä niin, Hän, joka voi puhua kuolleelle pojalle ja tuoda hänet jälleen elämään, Lasarukselle, joka oli kuollut ja mädäntynyt haudassa? Kuinka Hän voi seistä ja sanoa: ’Minä olen Ylösnousemus ja Elämä. Jokainen, joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole.’ Ja sitten Hän seisoo siellä kahlehdittuna, kasvoihin syljettynä, eikä edes avaa suutansa?” Opetuslapset sanoivat: ”Hän on menettänyt palvelustehtävänsä. ” Kyllä, niin se tapahtuu. Jumala, tämä surkuteltava maailma!

105 Jopa Hänen seurakuntansa, nuo kaksitoista, joihin Hän oli mielistynyt ja kertonut heille kaiken, eikä yksikään heistä... He käänsivät selkänsä Hänelle. Ainoastaan yksi seisoi Hänen rinnallaan, ja se oli Johannes. Juuri sillä hetkellä, kun kaikki oli mennyttä ja kaikki toivo oli poissa, kun Hän oli siellä sidottuna, pilkattuna ja syljettynä... He eivät tienneet, että se tapahtui Kirjoitusten täyttämiseksi.

106 No niin, ettekö te tiedä, että asiat, jotka ovat tapahtumassa tänään, täyttävät kirjaimellisen tarkasti Kirjoitukset? Miksi ihmiset sanovat näitä asioita? Miksi nämä kirkkokunnat raivoavat? Miksi he tekevät niin? Kirjoituksissa on kirjoitettuna, että he tulevat tekemään niin. He kävelevät suoraan siihen ja tekevät sen itse sokeina ja tietämättä, että he tekevät sen. Luuletteko te Juudaksen tienneen, että hän näytteli Juudaksen osaa? Uskotteko te faaraon tienneen, että hän näytteli sitä osaa, mitä tarkoitusta varten Jumala oli hänet nostanut esiin? Luulisitteko, että Eesau olisi tehnyt niitä asioita, joita hän teki? Tietenkään ei. Mutta on sanottu: ”Heillä on silmät, eivätkä voi nähdä, korvat, eivätkä voi kuulla.” Mutta tarkatkaa Kirjoitusta. Se on avautumassa. Näettekö? Me olemme lopun ajassa, ja sen täytyy olla tällä tavalla.

107 No niin, Hänen seurakuntansa hylkäsi Hänet. Kaikki ihmiset ja luonto hylkäsivät Hänet. Puhukaapa siitä, että joku olisi hyljätty. Paavalin hylkääminen ei ollut mitään siihen verrattavaa. Jopa luomakunta, jonka Hän oli luonut, hylkäsi Hänet, kuu, tähdet, aurinko ja kaikki, Jumala ja kaikki. Ihmiset, Jumala, luonto, kaikki hylkäsivät Hänet, Hän kuoli yksin. Kadottiko Hän palvelustehtävänsä? Ei, vaan Hän täytti sen. Sellainen kuuluu siihen. Sitä tapahtuu. Sen täytyy kuulua siihen.

108 No niin, kaikki hylkäsivät Hänet. Mutta juuri silloin Jumala astui näyttämölle. Kuka tahansa ihminen, joka tuntee Sanan, tulee pysymään Sanan kanssa tietäen, että Sana on Jumala. Näettehän, ja Sanan täytyy avata itsensä. Pettämättömän Sanan täytyy avata itsensä. Sen täytyy tehdä se, koska Sana on Jumala. Ja jos Se on toiminut toisissa kautta ajanjaksojen, niin Se toimii samalla tavalla juuri nyt, koska Se on Jumala. Älkää milloinkaan unohtako sitä. Sillä Jeesus tiesi, että Hän oli Sanan täyteys. Hän ei ollut ainoastaan profeetta, vaan Hän oli itse Jumala. Hän oli Sana. Siitä syystä eivät ainoastaan ihmiset hylänneet Häntä, mutta myöskin luonto hylkäsi Hänet. Koko luomakunta hylkäsi Hänet, kaikki, tähdet, kuu. Eikä ollut minkäänlaista valoa, kun Hän kuoli. Kaikki olivat hyljänneet Hänet, näettekö, koska Hän oli kaikkien asioiden luoja. ”Hän

oli maailmassa, ja maailma oli Hänen tekemänsä, eikä maailma tuntenut Häntä." Näettekö? Hän oli kaiken Luoja. Aivan kaiken! Me emme luo, mutta me yritämme käännyttää, ja nuo, joita me yritämme käännyttää, ovat ne, jotka hylkäävät ja kävelevät pois. Näettekö? Kun aika tulee Sanan tulla todellisesti koetelluksi, silloin sen täytyy olla sillä tavalla. Muistakaa nyt, se tapahtui silloin, kun Jumala astui näyttämölle.

109 Ja meidän Herramme Jeesuksen elämän aikana Hän teki valtavia tekoja palvelustehtävänsä ensimmäisen puolenatoista vuoden aikana, oi, kuinka Hän väkevä mies Hän olikaan! Milloinkaan ei ole ollut mitään Hänen kaltaistaan maan päällä eikä sen jälkeenkään, eikä tule olemaankaan. Mutta mitä tapahtui? Häntä pilkattiin enemmän kuin ketään muita yhteenlaskettuna. Luonto, luomakunta, kaikki pilkkasi Häntä, koska se oli vääristyneessä tilassa. Siksi ihmisten sydämet pilkkasivat todellista Jumalan palvelijaa, koska luonto on kieroutunut. Luonto on kieroutunut, siinä on syy.

110 Jos kieroutunut luonto, niin kaunis kuin se onkin, niin millaista tuleekaan olemaan silloin, kun se tulee käännytetyksi Jumalan tahtoon? Jos maa voi tuottaa viinirypäletertun, jota kantamaan tarvittiin kaksi miestä, niin millainen tuo kieroutunut maa tuleekaan olemaan, kun se on käännytetty takaisin Jumalalle. Kun Kristus tulee, erämaa on kukkiva kuin ruusu. Oi, millainen aika se tuleekaan olemaan, kun miesten sydämet on muutettu jumalisiksi miehiksi, jotka ovat valinneet valintansa nyt ja he tulevat elämään tuossa paikassa. Aamen. Se tulee olemaan todellinen muutos, ja kuivat paikat virtaavat vettä, ja maa kukkii ja kukkii.

111 "Tuossa pimeässä hetkessä, repeilevien kallioiden ja pimenevien taivaiden keskellä", sanoo runoilija, "minun Pelastajani kumarsi päänsä ja kuoli. Avautuva esirippu paljasti tien Taivaan iloon ja loputtomaan päivään." Hänen täytyi tehdä se voidakseen valmistaa tien meitä varten. Niin se on. Mutta mitä Jumala teki? Hän oli uskollinen Sanalle ja syleili ristiä. Mutta oliko se Hänen palvelustehtävänsä loppu? Päättyikö Hänen palvelustehtävänsä? Jumala kruunasi sen kaikkein suurimmalla kruunulla millä kruunata voi. Hän kruunasi sen pääsiäisaamuna ylösnousemuksella. Hän kruunasi meidän Herramme Jeesuksen palvelustehtävän, Hän nousi ylös kuolleista ja on elossa iankaikkisesti. Hänelle ei merkinnyt mitään se, että kaikki hylkäsivät Hänet. Hänet kruunattiin! Kyllä! Kyllä vaan! Hänet kruunattiin sen vuoksi, kuka Hän oli. Hän teki sen nosta-

malla Hänet ylös kuolleista.

112 Samoin oli Elian kanssa. Me puhuimme hänestä hetki sitten. Eliasta, tuosta köyhästä, murtuneesta profeetasta, joka makasi siellä korvessa lintujen ruokkimana. Hän oli pieni, laiha ja ehkä kumarainen. Öljyastia riippui hänen vyössään. Hänellä oli parta kasvoilla ja hänen päänsä oli mahdollisesti kalju ja auringon polttama. Hän käveli laahustaen kepin kanssa tällä tavalla, mutta syvällä tuossa pienessä vanhassa sydämessä sykki Jumalan Henki. Kun Jumala näki pienen vanhan väsyneen palvelijansa tulevan tiensä päähän, kun jokainen oli hyljännyt hänet, niin jättikö Hän häntä pulaan? Hän lähetti vaunut noutamaan ylös väsyneen palvelijansa. "Sinun ei edes tarvitse kävellä ylös niin kuin Eenok teki. Minä tulen ottamaan sinut kotiin vaunuissa." Se on totta. Hän kruunasi hänen palvelustehtävänsä, ja hän ajoi vaunuissa kotiin. Se ei ole niinkään hullua, tiedättehän. Kyllä, hänen ei tarvinnut kävellä kotiin. Jumala lähetti vaunut noutamaan hänet ylös, koska hän oli väsynyt. Minä pidän siitä. Aamen. Pieni, vanha ja väsynyt palvelijaraukka, Hän nosti hänet ylös ja otti hänet Kotiin.

113 Ja silloin kun Daniel seisoi niin uskollisena Jumalalle, että hän meni... He sanoivat: "Tuo mies, tiedättehän, hän oli kerran suuri mies täällä kuningaskunnassa." Mutta Dariuksen hallituksen aikana, Daniel oli se, joka pysyi uskollisena Jumalalle. Daniel oli se, joka pysyi Jumalan Sanan kanssa eikä sekoittunut minkään muun kanssa. Ja he sanoivat: "No niin, hänen palvelutehtävänsä on lopussa, koska olen lukenut paikallisesta lehdestä, että hänet tullaan heittämään leijonien luolaan muutaman päivän kuluttua." Hänet heitetään valtion vankilaan, tai jotakin sellaista, näettehän. "Me tulemme heittämään hänet leijonien luolaan." Mutta mitä Jumala teki? Jumala sinetöi hänen palvelustehtävänsä muuttamalla kuninkaan sydämen, niin että tiedote lähetettiin kaikille kielille ja kansoille ympäri maailman, että jokaisen tuli pelätä Danielin Jumalaa, koska Hän oli Jumala, joka voi vapauttaa. Aamen.

114 Niinpä te näette, että niin on aina sillä hetkellä, kun ihmiset hylkäävät miehen, Jumalan palvelijan pysyessä uskollisena Sanalle, kun on kruunaamisen aika, Jumala sinetöi heidän palvelustehtävänsä.

115 Kyllä, niin tapahtui noille heprealaislapsille, jotka eivät halunneet kumartaa tuota kuvaa kuningas Nebukadnessarin aikana. He pysyivät uskollisina Jumalalle, sillä Jumalan Sana oli sanonut: "Älkää kumartuko minkään kuvan edessä palvoaksenne sitä." He pysyivät uskollisina Sanal-

le. Ja se oli paikallisessa lehdessä, ja uutisissa kerrottiin siitä kaikki, tai mitä se olikin noina päivinä. Heillä oli tapansa levittää uutiset. Ei tietenkään paikallisessa lehdessä, mutta sanoaksemme sen, niin että saatte käsityksen siitä. Mutta siellä ilmoitettiin, että heidät tultaisiin polttamaan seitsenkertaisesti kuumennetussa pätsissä. Monta päivää aikaisemmin he alkoivat tuon pätsin lämmittämisen saadakseen sen seisemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallista. Se oli niin kuuma, että se kuluttaisi teidät, jos menisitte sataa metriä lähemmäksi sitä. Mutta he menivät suoraan tuohon tuliseen pätsiin ja tulivat ulos ilman, että heissä oli edes hajuakaan tulesta. Ja Nebukadnessar sanoi: ”Jokainen ihminen, joka ei palvo tätä Jumalaa, tapettakoon hänet ja hänen lapsensa ja poltettakoon hänen talonsa ja tehtäköön lantakasaksi.” Näettekö? Heillä oli maailmanlaajuinen herätys, koska he olivat uskolliset Sanalle. Sitä tapahtui. Kyllä. Pysykää uskollisena Sanalle, se aina maksaa itsensä takaisin ihmeellisellä tavalla.

116 Jaakob, me mainitsimme hänet hetki sitten. Minulla on hänen nimensä kirjoitettuna tänne. Tässä hän oli, pikku pelkuri, mutta hän viipyi. Hän pelkäsi Eesauta siellä. Oi, ja hän tiesi olevansa poissa Jumalasta. Hän oli ollut poissa Jumalasta kaikki nämä vuodet, mutta hän aina yritti pysyä uskollisena tuolle Sanalle. Ja tässä Jumala oli kutsunut hänet ja käskenyt menemään takaisin kotiinsa. Tässä hän oli täyttämässä velvollisuuttaan, ja siellä oli Eesau sotajoukkonsa kanssa. Tuona hetkenä, kun hänen nimensä Jaakob, joka on ”syrjäyttäjä”, muutettiin Israeliksi, joka on ”prinssi Jumalan edessä”, kun hän lähti liikkeelle seuraavana aamuna palvelustehtävänsä kruunattuna. Hän meni sinne ja kohtasi Eesaun eikä halunnut mitään apua häneltä. Aamen. Uskollisena Sanalle. Sillä tavalla Jumala tekee asiat, eikö niin? Hän tekee asiat omalla tavallansa.

117 Monilla minun veljistäni on suuri kansansuosio tänään kirkkokunnallisten veljiensä keskuudessa. Te vain lausutte yhden nimen, ja pojat, se on kuin tuli kaikkialla. Se on totta, vain lausumalla tämän erään määrätyn henkilön nimen. Ja loppujen lopuksi, kun Herra puhui minulle tuona päivänä täällä alhaalla joella, se raivasi tien tuolle herätykselle ympäri maailman, ja siitä on tullut joka ainoa noista suurista evankelistoista.

118 He menivät suoraan takaisin ollakseen veljiensä kanssa, näettehän, noihin kirkkokuntiin, joista he tulivat. He tulevat ulos tänne ja pitävät kokouksen sekoitettuna kirkkokuntien kanssa, ja sitten he menevät jäl-

leen suoraan takaisin niihin. Heillä on suurisuosio, he ovat suuria nimiä radiossa ja sanomalehdissä. Jokainen puhuu heistä hyvää.

119 Mutta kaikki ovat hyljänneet minut, koska minä otin totisen Sanan ja seisoin Sanan rinnalla. Minä olen seissyt juuri täällä tekemässä sitä, mitä Hän käski minua tekemään. Olen saarnannut Sanaa enkä kirkkokunnallista filosofiaa. "Saarnaa Sana" ,se oli minulle annettu tehtävä, "pysy Sanan kanssa." Ja veljet, te, jotka kuuntelette tätä nauhaa, minä olin suuri mies, kun tulin keskuuteenne vain parantaen sairaita ja puhuen näyistä ja näyttäen asioita. Mutta kun aloin kertoa teille Totuutta Sanasta, niin minkä vuoksi te käänsitte selkänne minulle? Käsitättekö te, että se täyttää vain sen, minkä Kirjoitus sanoo? Kyllä, se tekee sen. Nyt on tuskin paikkaa, johon voin päästä.

120 Kirjeitä tulee koko ajan. Yksi tuli juuri hiljattain ja siinä sanottiin: "Veli Branham, minulla oli mitä suurin luottamus sinuun, mutta sitten minä kuulin sinun sanovan, että tuo kirkkokunta, johon minä kuulun, oli luopumassa. Tästä eteenpäin minulla ei ole enää minkäänlaista luottamusta sinuun. Siellä sinun kokouksessasi oli noin kaksikymmentäviisi veljeä minun kirkkokunnastani, ja me yksinkertaisesti nousimme ylös ja lähdimme ulos, kun sinä sanoit sen."

121 No niin, kaikki ovat hyljänneet minut, mutta on yksi asia: Hän on seissyt rinnallani. Minä en ollut tottelematon taivaalliselle näylle, joka tapahtui täällä alhaalla joella. Olen pysynyt uskollisena sille. Hän on ollut uskollinen minulle. Minä luotan siihen, että Hän jonakin päivänä, en tiedä milloin, on kruunaava minun palvelustehtäväni. Minä tulen pysymään niin uskollisena kuin vain voin olla. En tiedä, millainen se tulee olemaan, enkä milloin se tulee olemaan. Mutta kun Hän on valmis, silloin olen minäkin. Katsokaahan nyt tänne. Minä toivon, että Hän tulee kruunaamaan minun palvelustehtäväni, niin että Hän sallii minun ottaa Sanan vaatteet ja pukea hänen morsiamensa Sanan vaatteisiin ja Hänen vanhurskauteensa. Toivon, että Hän tulee kruunaamaan minut ja sallii minun seistä siellä tuona päivänä ja sanoa: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin."

122 On niin monia mäkiä kiivettäväksi, ja on rasitusta, ja joskus se käy raskaaksi, mutta tuo Yksi, joka osoittaa kulkutietä, tietää tarkalleen, mikä on parasta. Hän tietää, mikä on parasta. "Matkan vaivat eivät näytä miltään, kun me tulemme tien päähän." Etsikäämme noita verisiä jalanjälkiä. Vain muistakaa, ystävät: "Hiekkaa on peseytynyt tuon Galilean

rantojen Muukalaisen jalanjälkiin, ja tuota ääntä, joka vaimensi kovan aallokon, ei enää kuulla Juudeassa. Mutta tuon yksinäisen galilealaisen polkua, minä niin mielelläni seuraan tänään. Ja matkan vaivat eivät tule näyttämään miltään, kun tulen tuon tien loppuun."

123 Tämän ensimmäisen Kirjoitusten osan, jonka luin, Hän antoi minulle, kun olin nuori mies, vain poikanen, kun seisoin siellä olkapäät suorina, rinta ulkona ja aaltoileva musta tukka päässäni. Ja nyt olen kumaraharteinen, kaljupäinen, harmaantuva, vanha mies, viidenkymmenenkolmen. Mutta Hän on aina vain suloisempi päivien vieriessä. Enkä minä ole karttanut julistamasta teille koko Jeesuksen Kristuksen Evankeliumia. Ja minun sydämeni kaipaus on nähdä Seurakunta, jonka puolesta Hän on kuollut, vaatetettuna Hänen oman Verensä vanhurskaudessa, puettuna Hänen Sanassansa ja Hänen Sanansa vanhurskaudessa, sillä Hänen Sanansa ei voi koskaan pettää. Ja sen vuoksi minä tiedän, että jos minä tulen seisomaan Sanan rinnalla ja tulen olemaan uskollinen Sanalle, ja jos Sana pysyy minussa ja minä Hänessä, niin tuona päivänä minä tulen olemaan onnellinen siitä, että pysyin uskollisena."

124 Minä en tiedä, mitä tulevaisuus pitää sisällään, mutta te näette, missä me olemme, ettekö vain? Te näette, miksi jokainen sanoo, jopa jotkut minun virkaveljistäni sanovat: "Veli Branham on kokonaan lopussa." Näettekö? "Kokonaan lopussa." "Ah, me emme enää kuule hänen tekevän paljoa." Katsokaahan, he eivät yksinkertaisesti ymmärrä, siinä kaikki. He eivät yksinkertaisesti ymmärrä. He eivät näe Sitä.

125 Minä uskon, että suurin asia, mitä Paavali halusi, kun hän sanoi: "Minun aikani on lopussa nyt", uskon, että hänen sydämensä suurin halu oli olla marttyyri. Se oli kaikkien heidän sydäntensä halu noina päivinä. Oletteko koskaan lukeneet *Foxin marttyyrien kirjaa* ja myöskin *Nikean neuvosto* kirjaa? Suurin kunnia mitä saattoi tapahtua, oli silloin, kun monet heistä kävelivät leijonien luolaan. He huusivat ilosta. He kävelivät sinne tietäen, että he tulisivat olemaan marttyyreita. Kun heitä poltettiin paaluissa, he kirkuivat ilosta, koska heillä oli kunnia olla marttyyreita. Kun Paavali käveli teloitettavaksi, jotta hänen päänsä katkaistaisiin, hänet johdatetiin ulos sieltä vankihuoneesta, pienestä vanhasta sontaisesta paikasta, joka oli aukko muurissa, jossa he olivat pitäneet häntä. Ollessani siellä minä kävin katsomassa sitä. Tuo pieni vanha joki siellä takana, jonne he heittivät hänen ruumiinsa. Ja nyt he tahtovat tehdä hänet pyhäksi tai joksikin muuksi, tuo sama ihmisryhmä! Siellä kävelles-

sään teloitettavaksi hän sanoi: "Oi kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa voiton Herran Jeesuksen Kristuksen kautta. Minä olen taistellut hyvän taistelun. Minä olen juoksuni päättänyt. Minä olen pitänyt Uskon. Siellä minua odottaa kruunu, eikä yksin minua, vaan kaikkia niitä, jotka Hänen ilmestymistänsä rakastavat."

126 Me olemme nyt tulleet kuudennesta jakeesta kahdeksanteentoista. Minä en tiedä, mitä siinä lukee minulle, minä olen vain lainannut teille sen, mitä siinä luki toisille. Ja minä tulen jatkuvasti pysymään uskollisena Sanalle, kunnes Hän on lopettanut. Siinä palvelustehtävä on tänään. Minä en ole lopussa. Toivon vain tulleeni pestyksi. Niin se on. Kumartakaamme nyt päämme rukoillessamme.

127 Siellä on pieni köysi, joka riippuu alas Valtaistuimelta tänä iltana, ja sen nimi on Elämänlanka. Minä toivon, että se rukoillessani kulkisi jokaisen kääntymättömän henkilön ohitse täällä. Etkö kurottautuisi ja ottaisi otetta siitä, syntinen ystävä? Te sanotte: "Veli Branham, sinä sanoit olevasi tulossa vanhaksi, ja arvelen, että siksi sinä olet..." Ei, veli, sisar. Kun minä olin vain pieni poikanen, minä uskoin Tämän. Minä olen antanut elämäni Sen vuoksi. Ja on vain yksi asia, josta olen pahoillani, se että minulla ei ole kuin yksi elämä annettavaksi. Jos minulla olisi kymmenentuhatta elämää, minä haluaisin antaa ne kaikki Sen puolesta Hänelle.

128 Etkö haluaisi ottaa otetta Elämänlangasta, kun se kulkee ohitsesi tänä iltana? Te sanotte: "Veli Branham, minä en ole arvollinen ottamaan otetta Siitä." Minä tiedän, että et ole arvollinen, lapsi. Mutta mene ja tee jotakin päästäksesi arvolliseksi ja kerro sitten minulle, mitä olet tehnyt, niin minä myöskin haluan tehdä sen. Ei ole mitään, mitä te voitte tehdä tullaksenne arvolliseksi. Te synnyitte arvottomana. On vain yksi asia, jonka voitte tehdä, ottakaa vain ote tiestä, joka on valmistettu teitä varten. Te olette hukkumassa, älkää hylätkö sitä. Jumala on heittänyt ulos Elämänlangan. Kurottautukaamme ottamaan se tänä iltana.

129 Taivaallinen Isämme, minä muistan kuinka juuri tällä paikalla, missä tämä pöytä on, juuri tässä samassa paikassa minä puhuin tuona aamuna vihkiessäni kirkon. Ja tuolla kulmakivessä yhä on se raamatunlehti, jolle kirjoitin sen. Minä sanoin: "Herra Jeesus, Sinun armosi kanssa minä tulen pysymään uskollisena Sanalle." Ja nyt minä näen, että se on tuottanut aivan tarkalleen saman asian, kuin mitä se on tehnyt muina aikoi-

na. Ja täällä minä olen tässä Tabernaakkelissa tänä iltana kuljettuani ympäri maailmaa tullen jälleen takaisin, ja tuo kulmakivi on yhä siellä pitäen tuota paperia sisällään. Tutki minua, Herra. Minä olen tehnyt monia virheitä. Olen tehnyt väärin, Herra. Monta kertaa olen epäonnistunut, niin kuin juuri hetki sitten todistin epäonnistumisesta. Jumala, niin nopeasti kuin teen sen, minä haluan anteeksiantoa. Sydämessäni minä rakastan Sinua. Ja minä tiedän, että Sinä näytit minulle äskettäin tuon paikan, jonne olemme menossa. Ja minä en tiedä, milloin Sinä olet päässyt loppuun minun kanssani, Herra. Olen täällä tänä iltana Sinun armostasi, enkä tiedä, milloin Sinä olet lopettava, mutta minä tiedän, että tämän on tultava tähän. Mutta kun tuo aika tulee, minä en halua olla pelkuri. Minä haluan seistä niin kuin he muutkin seisoivat. Mutta Jumala, jos minun täytyy sinetöidä todistukseni omalla elämälläni, tai mitä sitten tuleekin tehdä, Herra, kruunaa se silloin. Ei niin että kruunaisit minut, vaan kruunaa se palvelustehtävä, jonka olen saarnannut, Herra, se on Sinun Sanasi. Ja minä tiedän, että tuo Sana on enemmän kuin kykenevä nostamaan minut jälleen ylös ylösnousemuksessa. Ja minä en häpeä Sanaa, jonka olen saarnannut, koska Se on Jumalan voima pelastukseksi kaikille, jotka uskovat.

130 Minä kiitän Sinua pienestä kirkosta, joka yhä on pystyssä tänään. Kun silloin otin asemani Sanan puolesta, niin profeetat profetoivat sanoen: ”Kuudessa kuukaudessa se tulee olemaan autokorjaamo.” Kolmekymmentä vuotta on kulunut, ja se on enemmän tulessa tänään kuin, mitä se on ollut vuosiin. ”Tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani.” Me kiitämme Sinua pastoristamme. Me kiitämme Sinua diakoneista ja luotetuista. Meillä kaikilla on pieni osamme täytettäväksi, Herra, ja me haluamme täyttää sen uskollisesti ja oikein.

131 Täällä voi olla joitakin, jotka haluaisivat liittyä yhteen kanssamme tänä iltana, Herra. Ja he voivat liittyä siihen vain ottamalla ote tästä pienestä Elämänlangasta ja alkamalla vetää, kietoa Se ranteensa ympärille, sitoa Se sydämensä ympärille ja sanoa: ” Nyt, Herra, vedä, nosta minut ylös.” Ja he ovat tuleva esiin ja loistava kuin kulta. Suo se, Herra. Me odotamme tuota aikaa.

132 Me uskomme, että ollaan lähellä loppua. Me näemme sen, niin kuin olemme opettaneet täällä, että Laodikean Seurakuntajakso on nyt meneillään, ja me näemme, että mitään muuta ei enää voi tapahtua kuin Herran Tulemus. Ja Herra, eikö olisi suuri kruunu Sanalle nähdä Kruu-

nun itsensä tulevan? Minä haluaisin olla seisomassa täällä ja sanoa: "Siellä Hän on, tuo on Karitsa." Niin kuin Johannes teki. "Katso, Karitsa, jota me olemme odottaneet, tämä on Hän." Herra on nopeasti tuleva Temppeliinsä ja ottava pois omat ihmisensä Ylöstempauksessa.

133 Tee meidät valmiiksi, Isä. Pese sydämemme Sinun Veressäsi. Puhdista meidät puhtaiksi, niin että Sinun Sanasi voi asua meissä. Ja voikaamme me muistaa, että meidän tulee toimia Sanan mukaan, jotta Se voisi saada otteen ja vaikuttaa. Suo jokaiselle syntiselle katumus. Siunaa jokaista läsnä olevaa. Pyhiä, joitakin näistä kalliista sotureista, Herra, jotka ovat taistelleet tiellä monia vuosia, joista on tehty pilaa, joista on puhuttu ja joita on naurettu. He yhä jatkavat eteenpäin, koska heillä on Elämä. He tietävät, keneen he ovat uskoneet ja he ovat vakuuttuneita, että Hän on kykenevä pitämään sen, minkä he ovat Hänelle jättäneet. Me kiitämme Sinua siitä. Rukoilemme, että Sinä parantaisit sairaat, jotka ovat keskellämme. Ota kaikki syntimme ja sairautemme pois. Ja Isä Jumala, ota kunnia Itsellesi.

134 Minulla on niin monia kalliita ystäviä, Herra. Minä rakastan heitä, ja minä tiedän muidenkin rakastaneen kautta ajanjaksojen. Kalliita ystäviä, rakastavia ystäviä, nuoria ja vanhoja, ja me rakastamme heitä koko sydämestämme. Tee meidät nyt uskollisiksi Herra, niin uskollisiksi Sanalle, että me voimme tavata heidät paremmassa maassa jonakin päivänä, maassa, jossa ei enää koskaan tule olemaan surua eikä murhetta. Me odotamme Herran Tulemusta, pian. Me uskomme, että Hän tulee.

135 Siunaa nyt uskosta osatonta täällä tänä iltana Herra, ja voikoot hän tulla uskovaiseksi ja vastaanottaa Sinut Pelastajanansa tänä iltana.

136 Ja päidemme ollessa kumarrettuina, jos täällä olisi joku, joka päänsä kumarrettuna sanoisi: "Veli Branham, syvällä sydämessäni minä haluan tulla tien päähän ja taistella hyvän taistelun. Minä haluan olla kristitty ja minä kohotan käteni." Jumala siunatkoon sinua, ja Jumala siunatkoon sinua. Se on hyvä. Jumala siunatkoon sinua ja sinua. "Minä haluan tulla tieni päähän hyvä taistelu takanani. Minä vastaanotan Kristuksen juuri nyt. Haluan, että Hän on minun Auttajani." Hyvä on, Jumala siunatkoon sinua. Herra siunatkoon sinua rouva siellä takana. Se on hyvä. Hän tuntee sinut. Minä olen oppinut tarpeeksi tuntemaan Häntä kaikkina näinä vuosina oltuani nyt noin kolmekymmentäkaksi vuotta saarnastuolin takana, minä olen oppinut tarpeeksi Hänestä tietääkseni, että Hän tietää jokaisen liikkeen, jonka te teette. Hän näkee varpusen. Teidän päänne

hiukset ovat luetut. Katsokaahan, Hän tietää siitä kaiken. Kohottakaa vain kätenne ja tarkoittakaa sitä, niin siinä on kaikki, mitä teidän täytyy tehdä. Ja vesi on valmiina.

137 Muistakaa, mitä te teette? Te kadutte, uskotte Evankeliumin ja sitten tulette kastettaviksi. Minkä vuoksi? Miten? Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi. Se on teidän todistuksenne. Teidän syntinne ovat poissa, kun teidät on kastettu. Te olette tunnustaneet ne ja te uskotte. Ettekö ottaisi otetta Elämänlangasta nyt, kun sitä vedetään sydämenne ylitse ja sanotaan: "Tule tätä tietä, pyhiinvaeltaja. Matkaa Minun kanssani, ota Minun ristini yllesi. Opi Minusta, Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä ja Minun taakkani on kevyt." Vain kurottautukaa ja ottakaa ote Siitä.

138 Kuinka moni Tiellä oleva kristitty täällä tänä iltana on onnellinen siitä, että tuli alkaneeksi pitkän aikaa sitten? Te aloititte ja olette pitkällä tiellänne yhä tulossa loppua kohden. Minä rukoilen, että Jumala tulisi kruunaamaan teidän palveluksenne, mitä se sitten onkin. Se voi olla perheenäiti. Minä rukoilen, että Jumala tulee kruunaamaan palvelustehtäväsi. Se voi olla saarnaaja. Se voi olla diakoni. Se voi olla tavallinen seurakunnan jäsen. Se voi olla maanviljelijä. Minä en tiedä, mitä se on. Mitä se onkin, kruunatkoon Jumala elämänne Hänen Sanansa kirkkaudella, niin että Hän ylöstempaa teidät Toisessa tulemuksessansa ja vie teidät toiseen Maahan, jossa teistä tulee tuntumaan niin kuin tuosta pienestä kalasta, josta juuri puhuin, siellä alhaalla pimeydessä. Katsokaahan, te ette voisi mennä Sinne tämän kaltaisen ruumiin kanssa. Ettekä te voi mennä sinne ylös niin kuin nämä astronautit, niin että teidän ruumiinne totutettaisiin painekammiossa tuohon painottomuuden tilaan. Teitä ei totuteta siihen. Mutta kun Jumala on muuttanut teidät, silloin teidät on totutettu, ja silloin te tulette menemään Ylöstempauksessa. Kun te olette kadottaneet nämä vanhat maalliset aistinne ja menneet kunniakkaan ristin tien kautta matkalla Kotiin Jeesuksen kanssa.

139 Nyt Isä Jumala, me kiitämme Sinua näistä käsistä, jotka kohosivat ylös merkiksi siitä, että he tahtovat olla kristittyjä. Uskon heidän tarkoittaneen sitä sydämestään. Minä rukoilen heidän puolestaan, etteivät he milloinkaan epäonnistuisi. Ja jos he epäonnistuvat, voikoot heillä nopeasti olla puolustaja Isän tykönä. Josta minä olen oppinut, että se on suuri asia, Isä, koska me kaikki teemme virheitä, ja tehdessäni kaikkia virheitäni, minä huomaan nopeasti, että minulla on Puolustaja Isän ty-

könä, Jeesuksen Kristuksen kautta. Ja minut on jälleen tuotu takaisin armoon. Herran rakastava käsi pyyhkäisee kaiken pois, koska siellä lepää verinen Uhri, jonka minä tunnustan Pelastajakseni.

140 Kaikki, jotka ovat sairaita ja tarpeessa. Minä rukoilen, että Sinä täyttäisit heidän tarpeensa ja parantaisit kaikki taudit, Herra. Ja nuo, jotka nyt istuvat täällä tämän ihmeellisen Pyhän Hengen voitelun alla, niin kuin me Sen tunnemme suloisesti vuotavan sielujemme ylitse.

141 Isä Jumala, Sinä tiedät, mitä minä ajattelin tullessani alas Kanadasta eräänä päivänä. Minä ajattelin: "Oi, kuinka minä rakastaisinkaan nähdä jälleen vanhanaikaisen herätyksen, nähdä, kuinka Jumalan pyhät laulavat ja Jumalan voima lankeaa." Oi kuinka sydämeni kaipaakaan sitä, Herra. Voikoon sellainen herätys puhjeta tässä Tabernaakkelissä, niin että Jumalan voima tulee yksinkertaisesti vuotamaan alas armon virtoina ja menee sisälle jokaiseen sydämeen.

142 Minä kiitän Sinua tästä pienestä paikasta Herra. Me emme olisi olleet kykeneviä pitämään sitä tällä tavalla, mutta Sinun armosi on pitänyt sen hengellisenä. Ja minä uskon, Herra, että kaikkein hengellisin tuntemani pieni paikka tässä kansakunnassa on juuri täällä Eight ja Penn -katujen risteyksessä. Kuinka kiitänkään Sinua tästä, Herra! Kun menen seurakuntiin ja näen ne niin kylminä ja välinpitämättöminä ja naiset niin rohkeina, että he eivät osaa edes punastua. Eikä ole "aamenta" tai kyyneliä poskilla, ei yhtään mitään, ei pelastusta, ei mitään muuta kuin vain "liity seurakuntaan ja sano uskontunnustus". Oi Jumala, kun minä sitten tulen suloiseen pieneen lämpöiseen paikkaan, jossa tuli on sytytetty jokaisen sydämen alttarille, niin millainen lohdutus se onkaan, Isä! Millainen lohdutus! Kiitos Sinulle, Isä, ja voikoon se pysyä aina Herran Jeesuksen Tulemukseen asti. Siunaa meitä yhdessä nyt.

143 Ja huomenna on sapatti. Ja Herra, auta minua aamulla, jos minun osakseni lankeaa saarnata tuosta "lähtölaskennasta". Jumala, salli minun olla kykenevä saarnaamaan se sillä tavalla, että ihmiset tulevat näkemään sen, Herra. Ja voikoot he nyt nähdä palvelutehtävän nykytilan, ja missä se on, ja mitä me odotamme, ja miksi kaikki tapahtuu sillä tavalla kuin tapahtuu. Voikoot he lukea viidennestä jakeesta eteenpäin ja sitten käsittää, missä paikassa me seisomme.

144 Ja nyt Isä, minä rukoilen, että Sinä tulisit siunaamaan meitä ja antaisit ruumiillemme hyvän levon ja toisit meidät takaisin huomenna. Siunaa kaikkia näitä seinustoilla seisovia ihmisiä, jotka siellä vaihtavat pai-

noa jalalta toiselle. Naisia ja miehiä, jotka seisovat siellä ulkona sateessa ja ikkunoiden ympärillä ja istuvat autoissansa. Minä rukoilen, että Sinä tulisit siunaamaan heitä, Herra. Voikoot he mennä kotiin Jumalan armo sydämissänsä. Minä rukoilen Jeesuksen Nimessä. Aamen.

145 Ymmärrättekö te nyt? Lukekaa ensin 2. Timoteuskirje 4, viidennestä jakeesta eteenpäin, ennen kuin menette vuoteeseen tänä iltana, jos vain voitte, ja te tulette näkemään, missä me olemme. Miksi nuo miehet hylkäsivät hänet? Miksi hän otti... Ja nyt vain verratkaa tuota palvelutehtävää sen kanssa, minkä lävitse me olemme menossa tänään. Verratkaa Pyhän Paavalin opetusta. Muistakaa, tuossa pienessä Taivaallisessa asiassa, jonka näin, minä sanoin: "No niin, täytyykö Paavalin seistä oman kansansa kanssa?"

He sanoivat: "Kyllä."

146 Minä sanoin: "Minä olen saarnannut samaa Sanaa, jota hänkin saarnasi, ja pysynyt tarkalleen saman Evankeliumin kanssa."

147 Ja miljoonat kohottivat kätensä ylös ja sanoivat: "Me lepäämme Sen varassa."

148 Herra siunatkoon teitä. Rakastatteko te Häntä? Siihen asti, kunnes tapaamme!

Kunnes tapaamme!
Kunnes tapaamme!